

GŁOS

MINY ŁAŃCUT

Nr 2 (37) kwiecień 2007

ALBIGOWA
CIERPISZ
GŁUCHÓW
HANDZŁOWKA
KOSINA
KRACZKÓWA
ROGOŹNO
SONINA
WYSOKA

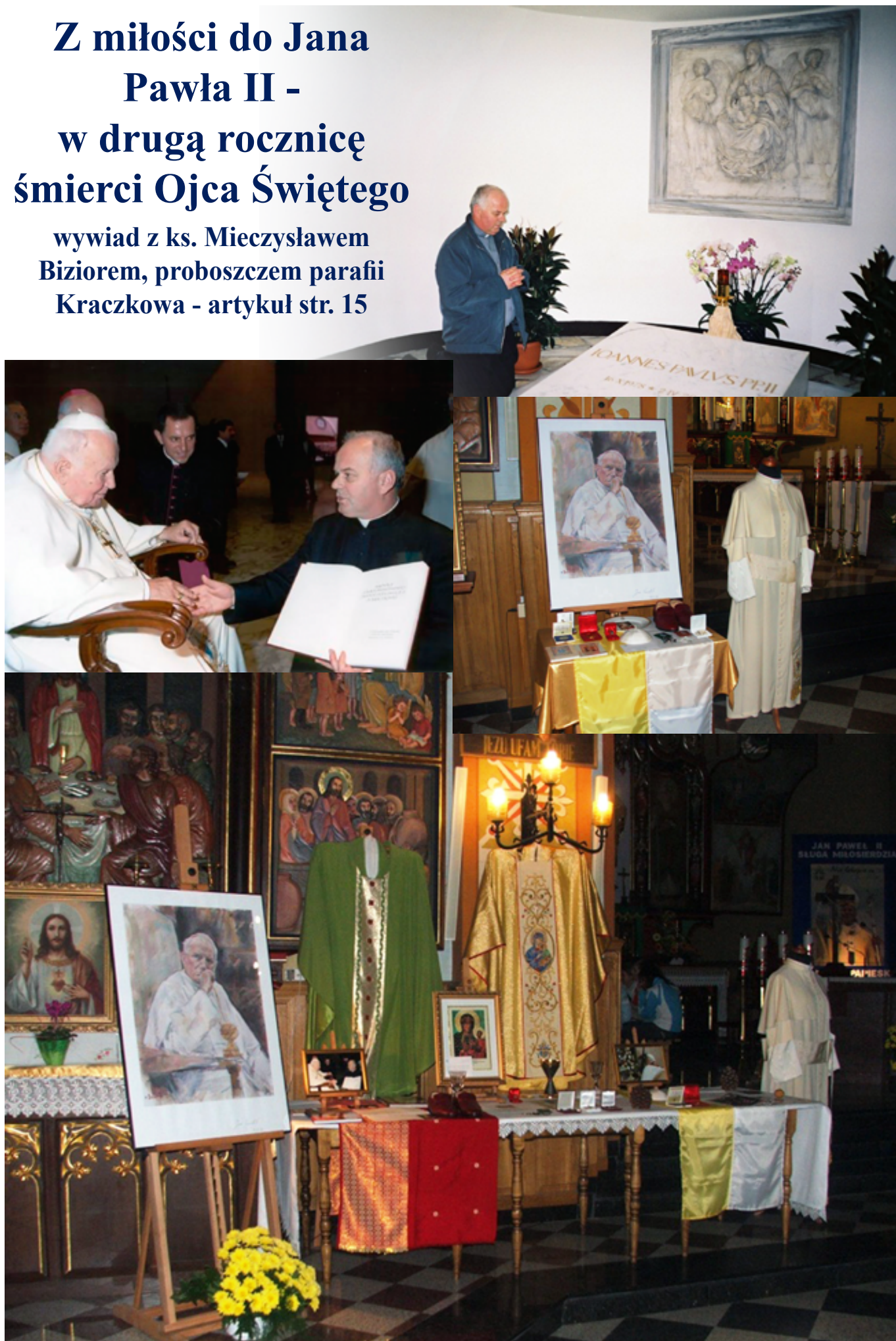

*Z okazji Świąt Zmartwychwstania Pańskiego, zdrowych,
pogodnych i szczęśliwych chwil wszystkim Czytelnikom
i Mieszkańcom Gminy Łańcut -*

*życzą
władze samorządowe Gminy*

Z miłości do Jana Pawła II - w drugą rocznicę śmierci Ojca Świętego

wywiad z ks. Mieczysławem
Biziozem, proboszczem parafii
Kraczkowa - artykuł str. 15

V Sesja Rady Gminy Łańcut

– 6 marca 2007 r.

Obrady sesji Rady Gminy odbyły się w siedzibie Urzędu Gminy Łańcut. W sesji uczestniczyło 18 radnych. Rada Gminy podjęła 16 uchwał. Głównymi tematami sesji było :

1. Podjęcie uchwały w sprawie wstąpienia kandydata z tej samej listy na miejsce radnego w związku z wygaśnięciem mandatu. Radnym Gminy Łańcut został Pan Józef Golenia z Rogóżna. Złożył on również ślubowanie.
2. Rada Gminy podjęła uchwałę w sprawie udzielenia przez Gminę Łańcut pomocy finansowej dla Województwa Podkarpackiego i Powiatu Łańcuckiego na budowę chodników w Albigowej, Wysokiej, Handzlówce i Kraczkowej oraz remonty dróg powiatowych.
3. Rada uchwaliła jednomyślnie budżet Gminy Łańcut na rok 2007.
4. Utworzone zostały Zespoły Szkół w Albigowej, Kosinie i Kraczkowej poprzez połączenie szkół podstawowych i gimnazjów publicznych. Nadane zostały również Statuty tym Zespołom.

5. Rada podjęła uchwały o założeniu Publicznego Gimnazjum w Głuchowie i Publicznego Gimnazjum w Soninie.
6. Ustalony został na rok 2007 regulaminu dodatków, nagród oraz wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw dla nauczycieli zatrudnionych w szkołach i przedszkolach prowadzonych przez Gminę Łańcut.
7. Rada dokonała zmiany uchwały Nr XXX/253/01 Rady Gminy Łańcut z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ustalenia najniższego wynagrodzenia zasadniczego w pierwszej kategorii zaszerzowania w tabeli miesięcznych stawek wynagrodzenia oraz wartości jednego punktu dla pracowników jednostek samorządu terytorialnego.
8. Rada Gminy przyjęła informację z realizacji Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w 2006 r. oraz uchwaliła te Programy na 2007 r.

Opr. Marta Pyda

Budżet 2007 r.

**Budżet gminy Łańcut został uchwalony podczas V Sesji Rady Gminy w marcu br.
Słowo komentarza w tej sprawie wypowiedzieli:**

Roman Skomra – Przewodniczący Rady Gminy: Uchwalony 6 marca br. budżet nie jest budżetem na miarę potrzeb poszczególnych sołectw naszej gminy, ponieważ te są duże (głównie inwestycyjno-remontowe). To przede wszystkim drogi, chodniki, oświetlenie uliczne, a także budynki kubaturowe – hale sportowe, domy kultury, przedszkola. Na pewno jest to budżet na miarę możliwości, który według mnie, został po gospodarsku rozdzielony na poszczególne środowiska i uwzględnił różne dziedziny jak oświatę, sport, kulturę i inwestycje. Nie ma lepszych i gorszych wsi, wszyscy traktowani są z jednakową dbałością. Część „wolna” budżetu (poza zadaniami obligatoryjnymi) dzielona jest dla wsi proporcjonalnie do ilości mieszkańców. Te środki przeznaczone są na zadania według woli mieszkańców – zebrania wiejskiego, radnych, sołtysa, rad sołeckich, czyli środki wydatkowane są tam, gdzie sołectwa widzą swoje najpilniejsze potrzeby.

W trakcie prac związanych z uchwaleniem budżetu dało się zauważyć sygnały ze środowiska o potrzebie korekty w zakresie finansowania zadań z zakresu kultury, sportu i rekreacji. Myślę, że Rada Gminy zajmie się tymi problemami w najbliższej przyszłości, oczywiście w kontakcie ze środowiskami wiejskimi.

Liczę na to, że przyjęty przez Radę Gminy budżet, pierwszy w tej kadencji, pierwszy również dla mnie, zostanie zrealizowany w całości.

Zbigniew Łoza – wójt gminy Łańcut: Jako autora projektu budżetu cieszy mnie fakt, że wszyscy radni poparli budżet. Oczywiście wcześniej były trudne rozmowy, ale po wzajemnych pertraktacjach i ustępstwach Rada Gminy przyjęła budżet jednomyślnie.

Pragnę zauważyć, że w bieżącym budżecie są przewidziane spore środki na poprawę zaopatrzenia w wodę (dot. Handzlówki i Albigowej-Honie). W Handzlówce – zostanie wykonany projekt sieci wodociągowej dla całej miejscowości, jego koszty przekroczą 100 tys. zł. Fizycznie wodociąg będzie wykonany do przysiółka Hyrów za kwotę ok. 400 tys. zł.

Będzie budowana sieć wodociągowa (2 km) do przysiółka Albigo-wa-Honie. Tam ze względu na dużą różnicę wysokości będą wykonane 2 przepompownie.

W najbliższych tygodniach rozstrzygnięty zostanie przetarg na budowę sieci kanalizacyjnej w Handzlówce. Będzie to rozpoczęcie potężnej inwestycji, w tym roku za kwotę przekraczającą 200 tys. zł.

Definitywnie zakończona zostanie budowa kanalizacji w Głuchowie (okolice lasu Korczak).

Do większych inwestycji kubaturowych należeć będzie rozpoczęcie budowy hali sportowej w Albigowej.

W tym roku przewiduje się uzbrojenie dwóch terenów pod przyszłe budownictwo indywidualne – w Albigowej w rejonie sadów oraz w Soninie w rejonie Chmielarni. Obydwa tereny posiadają aktualny plan zagospodarowania przestrzennego.

Będziemy przystępować do modernizacji stacji uzdatniania wody w Głuchowie i Kraczkowej. W tym budżecie zawarta jest dotacja w wysokości 150 tys. zł na pokrycie różnicy w taryfie opłat za odprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych.

W naszym budżecie zawarta jest również kwota przekraczająca 500 tys. zł na pomoc

**GŁOS
GMINY ŁAŃCUT**

redaguje zespół: Marta Pyda, Katarzyna Karczmarsz, Andrzej Łobaza. Adres redakcji: Urząd Gminy Łańcut, ul. Mickiewicza 2a, 37-100 Łańcut, tel. (0-17) 225 22 64,

fax (0-17) 225 65 36, e-mail: bip@gminalancut.pl, www.gminalancut.pl • Redakcja techniczna Centrum Kultury Gminy Łańcut: skład Andrzej Kuźniar • Redakcja zastrzega sobie prawo wyboru i skracania nadsyłanych materiałów. Za treść reklam i ogłoszeń redakcja nie ponosi odpowiedzialności.

finansową dla samorządu wojewódzkiego i powiatowego, głównie na remonty dróg i budowę chodników. W związku z modernizacją drogi krajowej E 4 wydatkowane będą spore kwoty na wykup gruntów pod przyszłe drogi wewnętrzne i chodniki (dot. Kosiny). Natomiast na remont dróg gminnych została przeznaczona kwota przekraczająca 2,5 mln zł.

Sprawy oświatowe są nadrzędnymi. Współczuję samorządom, które borykają się z problemami likwidacji placówek. Póki co, my tworzymy nowe. Bezwzględnie będziemy jeszcze precyzyjniej egzekwować obowiązki mieszkańców dotyczące oddawania odpadów komunalnych.

W najbliższym czasie zaproponuję Radzie Gminy przyjęcie systemu ulg podatkowych dla przedsiębiorców tworzących nowe miejsca pracy. W ten sposób możemy aktywnie przyczynić się do zmniejszenia bezrobocia.

Z każdym rokiem przybywa nam mienia komunalnego, przez co rosną wydatki na jego utrzymanie (np. oświetlenie uliczne, utrzymanie obiektów komunalnych).

Ważne jest to, że gmina nie jest zadłużona, co stwarza komfort gospodarki finansowej. W budżecie są utworzone rezerwy na przygotowywane inwestycje. Osobiście, w tym roku nie liczę na pozyskanie środków unijnych, gdyż Regionalny Program Operacyjny 2007-2013 za funkcjonuje dopiero pod koniec br.

Mimo różnorodności i szerokiego wachlarza zadań, uważam, że przy maksymalnej mobilizacji gminnej administracji publicznej, przy zrozumieniu i poparciu radnych – budżet jest realny do wykonania, a wszystkie ponadprogramowe zadania, które udałoby się zrealizować poza przyjętym planem, będą dodatkową korzyścią dla mieszkańców naszej gminy.

Wiktor Skoczyński – skarbnik gminy Łańcut. W uchwalonym budżecie na 2007 r. zaplanowano dochody w wysokości 35.040.681 zł z tego:

- dochody własne (wpływy z podatków PIT, CIT, podatków i opłat lokalnych od osób fizycznych i prawnych, dochody z majątku gminy, wpływy z opłat za wyżywienie w szkołach i opłaty stałe w przedszkolach) – kwota 11.235.681 zł tj. 32,1% ogółu dochodów
- subwencje otrzymane z budżetu państwa – 16.772.000 zł tj. 47,8%
- dotacje na zadania zlecone i własne (głównie są to dotacje na zadania z zakresu pomocy społecznej) – 7.033.000 zł tj. 20,1%

Wydatki zostały zaplanowane w wysokości 39.027.854 zł w tym wydatki na inwestycje i remonty 9.268.000 zł tj. 23,7% ogółu budżetu.

Różnica między dochodami i wydatkami (deficyt budżetowy) zostanie pokryte nadwyżką z lat ubiegłych – 2.887.173 zł oraz planowanym kredytem 1.200.000 zł. Kredyt byłby uruchomiony na kanalizację wsi Handzlówka pod warunkiem dofinansowania inwestycji ze środków unijnych jako wkład własny gminy.

Przy zaplanowanych środkach po stronie wydatków Rada Gminy przyjęła zasadę proporcjonalnego podziału tych środków na poszczególne miejscowości uwzględniając liczbę mieszkańców sołectwa.

Do podziału na mieszkańca nie wlicza się wydatków na utrzymanie placówek oświatowych, Ochotniczych Straży Pożarniczych (z wyłączeniem remontów i inwestycji), wydatków na pomoc społeczną i administrację oraz budowę sieci wodociągowo-kanalizacyjnych.

Pozostałe środki pozostające w budżecie, w tym wydatki na drogi, utrzymanie i remonty budynków mieszkalnych, oświatowych, oświetlenie dróg oraz inwestycji oświetleniowe, a także wydatki na sport i kulturę dzielone są procentowo, proporcjonalnie do liczby mieszkańców. W ramach tych środków poszczególne sołectwa określają jakie zadania będą realizowane.

Kwoty na poszczególne miejscowości są ostateczne i nie mogą ulec zmianie w związku z czym zwiększenie wartości któregoś z zadań musi skutkować zmniejszeniem środków na innych zadaniach.

Przysługująca z podziału na 2007 r. kwota na poszczególne miejscowości oraz planowane do realizowania w ramach tej kwoty wydatki w każdym sołectwie przedstawia poniższe zestawienie.

Wydatki w podziale na miejscowości

1) Albigowa **953.700 zł**

- budowa chodnika przy drodze wojewódzkiej	100.000 zł
- remont budynku O.Z.	40.000 zł
- budowa sali gimnastycznej	450.000 zł
- remont szkoły	30.000 zł
- oświetlenie – utrzymanie	28.800 zł
- dotacja dla Centrum Kultury	272.400 zł
- dotacja dla klubu	17.500 zł
- zjazd do stadionu	15.000 zł

2) Cierpisz **264.200 zł**

- remont drogi „Poręba”	---
- remont drogi „Srokówka”	80.000 zł
- remont drogi „Dubielówka”	40.000 zł
- remont szkoły podstawowej	25.000 zł
- oświetlenie – utrzymanie	5.500 zł
- dotacja dla Centrum Kultury	58.700 zł
- dotacja dla klubu	10.000 zł
- budowa stadionu	25.000 zł
- D.K. Cierpisz Dolny	10.000 zł
- D.K. Cierpisz Górny	10.000 zł

3) Głuchów **542.100 zł**

- budowa drogi Głuchów – Łozy	20.000 zł
- remont drogi Zablesze	150.000 zł
- remont dróg gminnych, odwodnianie dróg	79.000 zł
- remont budynku Domu Kultury	10.000 zł
- remont szkoły podstawowej	26.000 zł
- remont przedszkola	10.000 zł
- zakup samochodu dla OSP	40.000 zł
- oświetlenie – utrzymanie	23.400 zł
- budowa oświetlenia	20.000 zł
- dotacja dla Centrum Kultury	125.700 zł
- dotacja dla klubu	13.000 zł
- ogrodzenie boiska	15.000 zł
- projekt drogi „Maława”	10.000 zł

4) Handzlówka **493.500 zł**

- pomoc finansowa – budowa chodnika przy drodze powiatowej	100.000 zł
- remont drogi „Skotnik”	46.500 zł
- remont drogi „Doły”	70.000 zł
- remont drogi „Równina”	90.000 zł
- remont szkoły podstawowej	42.000 zł
- remont przedszkola	20.000 zł
- oświetlenie – utrzymanie	17.000 zł
- dotacja dla Centrum Kultury	88.000 zł
- dotacja dla klubu	20.000 zł

5) Kosina	1.141.100 zł	- projekt drogi „Pańska”	10.000 zł
- remont drogi powiatowej	50.000 zł	- remont drogi „Zagumnia Wsch.”	110.000 zł
- budowa drogi „Ścieżki”	400.000 zł	- remont dróg gminnych	57.000 zł
- projekt i wykup gruntów pod drogi łącznikowe przy drodze Nr 4	155.000 zł	- remont zjazdów drogowych	30.000 zł
- remont drogi „Do cmentarza” (plan 100.000 zł, udział mieszkańców 30.000 zł)	70.000 zł	- remont remizy OSP	5.000 zł
- projekt zaplecza kuchni w Domu Kultury	10.000 zł	- remont szkoły podstawowej	20.000 zł
- remont budynku Ośrodka Zdrowia	70.000 zł	- remont przedszkola	10.000 zł
- remont szkoły	90.000 zł	- utrzymanie oświetlenia	19.600 zł
- remont gimnazjum	50.000 zł	- dotacja dla Centrum Kultury	53.100 zł
- remont przedszkola	20.000 zł	- dotacja dla klubu	17.000 zł
- oświetlenie – utrzymanie	44.400 zł		
- dotacja dla Centrum Kultury	153.700 zł	8) Sonina	939.400 zł
- dotacja dla klubu	28.000 zł	- remont dróg gminnych	130.000 zł
		- remont hali sportowej i budynku Domu Społecznego	180.000 zł
		- remont szkoły podstawowej	90.000 zł
		- remont przedszkola	6.000 zł
		- oświetlenie – utrzymanie	15.000 zł
		- budowa oświetlenia	120.000 zł
		- dotacja dla Centrum Kultury	198.400 zł
		- dotacja dla klubu	40.000 zł
		- projekt rozbudowy Domu Kultury	60.000 zł
		- zakup budynku od Spółdzielni „Rolnik”	100.000 zł
6) Kraczkowa	1.099.200 zł		
- pomoc finansowa na budowę chodnika przy drodze powiatowej	30.000 zł	9) Wysoka	821.200 zł
- remont drogi „Stara Droga”	80.000 zł	- budowa chodnika przy drodze wojewódzkiej	50.000 zł
- rozbudowa drogi „Kraczkowa przez wieś”	200.000 zł	- remont dróg powiatowych	150.000 zł
- projekt drogi „Zagumnia Płn.”	30.000 zł	- remont drogi „Bolisz”	32.000 zł
- remont drogi „Homówka”	80.000 zł	- remont drogi „Łąki”	80.000 zł
- remont drogi „Kopciówka”	50.000 zł	- remont budynku Domu Kultury	100.000 zł
- remont drogi „Zagumnia Płd.”	70.000 zł	- remont remizy OSP	35.000 zł
- remont budynku Ośrodka Zdrowia	120.000 zł	- remont szkoły podstawowej	35.000 zł
- zakup przystanku	11.000 zł	- remont gimnazjum	29.000 zł
- remont szkoły podstawowej	35.000 zł	- remont przedszkola	20.000 zł
- remont gimnazjum	11.000 zł	- oświetlenie – utrzymanie	28.500 zł
- budowa boiska przy Gimnazjum – 80.000 zł (zadanie nie zrealizowane w 2006 r.)	---	- dotacja dla Centrum Kultury	248.700 zł
- remont przedszkola	10.000 zł	- dotacja dla klubu	5.000 zł
- oświetlenie – utrzymanie	47.800 zł	- remont gimnazjum - 100.000 zł (zadanie nie zrealizowane w 2006 r.)	----
- budowa oświetlenia	80.000 zł	- zakup instrumentów dla C.K., przegląd kapel podwórkowych	8.000 zł
- dotacja dla Centrum Kultury	198.400 zł		
- dotacja dla klubu	26.000 zł		
- budowa pawilonu sportowego	20.000 zł		
7) Rogóźno	381.700 zł		
- remont drogi powiatowej	50.000 zł		

Uchwała Nr V/34/07 Rady Gminy Łańcut z dnia 6 marca 2007 r. w sprawie budżetu Gminy Łańcut na 2007 rok

Działając na podstawie art 18 ust 2 pkt 4, pkt 9 lit. „d”, pkt 10 i art 51, ust 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art 82, art 165, art 166, art 173, art 174, art 175, art 184, art 188 ust 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104 z późn. zm.) Rada Gminy Łańcut, uchwala co następuje:

§ 1

1. Uchwala się dochody budżetu gminy na 2007 rok zgodnie z załącznikiem Nr 1 do niniejszej uchwały w wysokości **35.040.681 zł**, w tym:
 - a) dochody związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej i innych zleconych gminie ustawami zgodnie z załącznikiem Nr 3 do niniejszej uchwały w wysokości 6.221.559 zł.

2. Ustala się wydatki budżetu gminy na 2007 rok zgodnie z załącznikiem Nr 2 do niniejszej uchwały w wysokości **39.027.854 zł**, w tym:
 - a) wydatki związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej i innych zleconych gminie ustawami zgodnie z załącznikiem Nr 3 do niniejszej uchwały w wysokości 6.221.559 zł.
3. Ustala się planowany deficyt budżetowy w wysokości **3.987.173 zł**, który zostanie sfinansowany przychodami pochodzącymi z zaciągniętych kredytów

4. Ustala się przychody budżetu gminy w wysokości 4.087.173 zł, w tym:
 - a) z tytułu zaciągniętych kredytów w kwocie – 1.200.000 zł
 - b) z tytułu nadwyżki budżetowej z lat ubiegłych – 2.687.173 zł
 - c) z tytułu wolnych środków jako nadwyżki środków pieniężnych na rachunku bieżącym budżetu wynikających z kredytów i pożyczek z lat ubiegłych – 200.000 zł
5. Ustala się rozchody budżetu gminy w wysokości 100.000 zł, w tym: - spłata rat pożyczki w wysokości 100.000 zł zaciągniętej w WFOŚiGW na kanalizację w miejscowości Cierpisz.
6. Przychody budżetu gminy w wysokości 4.087.173 zł, w tym przychody związane z finansowaniem planowanego deficytu w wysokości 3.987.173 zł oraz rozchody związane ze spłatą rat pożyczki w wysokości 100.000 zł określa załącznik Nr 5 do niniejszej uchwały.

§ 2

1. Tworzy się rezerwę ogólną w wysokości 250.000 zł
2. Tworzy się rezerwy celowe w wysokości 1.240.000 zł, w tym na:
 - a) odprawy pracownicze 200.000 zł
 - b) wzrost wynagrodzeń nauczycieli 640.000 zł
 - c) realizację zadań inwestycyjnych w gminie 400.000 zł

§ 3

Zmienia się limity wydatków na wieloletnie programy inwestycyjne w latach 2006-2008, w tym:

1. Rozwój infrastruktury komunalnej i informatycznej w Gminie Łącut, z tego:
 - a) zwiększa się limit wydatków na rozwój infrastruktury komunalnej i informatycznej w 2007 r. o kwotę 300.000 zł, w tym: budowa wodociągu Handzlówka-Hyrów – kwota 300.000 zł, zmiana następuje w związku ze zwiększeniem zakresu rzeczowego zadania o budowę 1,3 km sieci.
2. Rozwój infrastruktury drogowej w Gminie Łącut, z tego:
 - a) zmniejsza się limit wydatków na rozwój infrastruktury drogowej w 2007 r. o kwotę 230.000 zł, w tym: - rozbudowa drogi gminnej Nr 3521007 Głuchów-Łozy – kwota 230.000 zł, zmiana następuje poprzez zmniejszenia zakresu rzeczowego zadania o roboty ziemne przy drodze.
3. Rozwój infrastruktury sportowej w Gminie Łącut, z tego:
 - a) zmniejsza się limit wydatków na rozwój infrastruktury sportowej w 2007 r. o kwotę 550.000 zł, w tym: - budowa sali gimnastycznej w Albigowej – kwota 550.000 zł, zmiana następuje poprzez zmniejszenie zakresu rzeczowego zadania o wykonanie stanu surowego budynku

§ 4

Wyodrębnia się wydatki na wieloletnie programy inwestycyjne w 2007 roku w łącznej kwocie 2.758.270 zł, z tego na: - rozwój infrastruktury komunalnej w Gminie Łącut 1.888.270 zł

- rozwój infrastruktury drogowej w Gminie Łącut 420.000 zł
- rozwój infrastruktury sportowej w Gminie Łącut 450.000 zł

§ 5

1. Uchwala się plan przychodów zakładów budżetowych w wysokości 2.134.000 zł i wydatków w wysokości 2.039.182 zł zgodnie z załącznikiem Nr 4 do niniejszej uchwały.
2. Uchwala się plan przychodów funduszy celowych w wysokości 23.000 zł i wydatki w wysokości 37.111 zł zgodnie z załącznikiem Nr 4 do niniejszej uchwały.

§ 6

Określa się dochody z tytułu wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na kwotę 100.000 zł i wydatki na zadania wynikające z Gminnego Programu Profilaktyki i Przeciwdziałania Alkoholizmowi na kwotę 151.229 zł oraz Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomani na kwotę 2.000 zł

§ 7

1. Ustala się w dziale 600 „Transport i łączność”, rozdziale 60013

„Drogi publiczne wojewódzkie” wydatki w kwocie 150.000 zł na pomoc finansową dla Województwa Podkarpackiego, w tym na: - budowę chodnika przy drodze wojewódzkiej w Albigowej – 100.000 zł

- budowę chodnika przy drodze wojewódzkiej w Wysokiej – 50.000 zł

2. Ustala się w dziale 600 „Transport i łączność”, rozdziale 60014 „Drogi publiczne powiatowe” wydatki w kwocie 380.000 zł na pomoc finansową dla Powiatu Łącutckiego, w tym na: - remont dróg powiatowych w Wysokiej – 150.000 zł
- remont drogi powiatowej w Kosinie – 50.000 zł
- remont drogi powiatowej w Rogóźnie – 50.000 zł
- budowę chodnika przy drodze powiatowej w Handzlówce – 100.000 zł
- budowę chodnika przy drodze powiatowej w Kraczkowej – 30.000 zł
3. Ustala się w dziale 854 „Edukacyjna opieka wychowawcza”, rozdziale 85419 „Ośrodki rewilidacyjno-wychowawcze” wydatki w kwocie 8.000 zł na pomoc finansową dla Powiatu Łącutckiego na remont budynku na potrzeby Ośrodka Rewilidacyjno-Wychowawczego w Wysokiej

§ 8

Ustala się dotację przedmiotową dla zakładów budżetowych w wysokości 150.000 zł, w tym: - Zakład Gospodarki Komunalnej Gminy Łącut w wysokości 150.000 zł na pokrycie różnicy ceny ścieków wprowadzonych do urządzeń kanalizacyjnych dla odbiorców grupy taryfowej I – dopłata do 1 m³ ścieków – 0,30 zł (przewidywana ilość ścieków 500.000 m³)

§ 9

1. Ustala się dotację podmiotową dla inwestycji kultury w wysokości 1.432.000 zł, w tym: - Centrum Kultury Gminy Łącut – 1.432.000 zł (w tym na prowadzenie bibliotek gminnych)
2. Ustala się dotację podmiotową dla Niepublicznego Gimnazjum w Handzlówce w wysokości 311.000 zł

§ 10

Ustala się dotacje celowe z budżetu gminy na realizację zadań własnych gminy przez inne podmioty w wysokości 216.800 zł, w tym na: - dowożenie dzieci niepełnosprawnych do szkół 30.000 zł

- działalność edukacyjną dla ludzi z cukrzycą 700 zł
- działalność w zakresie edukacji i rehabilitacji osób niewidomych i niesłyszących 1.600 zł
- organizację zajęć sportowych, imprez, turniejów i zawodów sportowych, sportowo- rekreacyjnych wśród młodzieży z terenu gminy 184.500 zł

§ 11

Ustala się dotację celową z budżetu gminy na zadania realizowane na podstawie porozumień między jednostkami samorządu terytorialnego w wysokości 5.000 zł, w tym na: - prowadzenie opieki przedszkolnej przez Miasto Rzeszów dla dzieci zameldowanych na pobyt stały na terenie Gminy Łącut

§ 12

1. Upoważnia się Wójta Gminy do dokonywania przeniesień planowanych wydatków w ramach działów klasyfikacji budżetowej.
2. Upoważnia się Wójta Gminy do przekazywania upoważnień do dokonywania przeniesień planowanych wydatków w ramach rozdziałów danego działu klasyfikacji budżetowej jednostkom budżetowym gminy.

§ 13

Ustala się limit zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów w kwocie 1.200.000 zł na sfinansowanie planowanego deficytu budżetowego na 2007 rok

§ 14

Upoważnia się Wójta Gminy do lokowania wolnych środków na

rachunkach bankowych w innych bankach niż bank prowadzących obsługę budżetu.

§ 15

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 16

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2007 roku i podlega ogłoszeniu w „Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego”.

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr V/34/07 Rady Gminy Łańcut z dnia 6 marca 2007 r.

Dochody budżetu Gminy Łańcut na 2007 rok

Dział, rozdział	Nazwa działu, rozdziału	Plan na 2007 r.			- wpływy z różnych opłat (wpis do ewidencji działalności gospodarczej)	12.000	
1. 600	Transport i łączność	30.000			- odsetki od nieterminowych wpłat	23.000	
60016	Drogi publiczne gminne	30.000	75618		Wpływy z innych opłat stanowiących dochody jednostek samorządu terytorialnego na podstawie ustaw	160.000	
	w tym: - otrzymane darowizny	30.000			w tym: - wpływy z opłaty skarbowej	10.000	
2. 700	Gospodarka mieszkaniowa	327.000			- wpływy z opłaty eksploatacyjnej	50.000	
70005	Gospodarka gruntami i nieruchomościami	327.000			- wpływy z opłaty za zezwolenia na sprzedaż alkoholu	100.000	
	w tym: - wpływy z opłat za wieczyste użytkowanie	2.000	75621		Udziały gmin w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa	5.095.127	
	- dochody z najmu i dzierżawy składników majątkowych	220.000			w tym: - podatek dochodowy od osób fizycznych	5.085.127	
	- wpływy z usług (ogrzewanie – c.o.)	105.000			- podatek dochodowy od osób prawnych	10.000	
3. 750	Administracja publiczna	123.521		6. 758	Różne rozliczenia	16.862.190	
75011	Urzędy wojewódzkie	123.521		75801	Część oświatowa subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego	11.792.788	
	w tym: - dotacje celowe na zadania zlecone	121.021			Część wyrównawcza subwencji ogólnej dla gmin	4.979.402	
	- dochody związane z realizacją zadań zleconych	2.500	75807		Różne rozliczenia finansowe	90.000	
4. 751	Urzędy naczelných organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa oraz sądownictwa	3.158		75814	w tym: - odsetki od środków na rachunku bankowym	90.000	
75101	Urzędy naczelných organów władzy państwowej i ochrony prawa	3.158			7. 801	Oświata i wychowanie	775.000
	w tym: - dotacje na zadania zlecone	3.158		80101	Szkoły podstawowe	215.000	
5. 756	Dochody od osób prawnych, od osób fizycznych i od innych jednostek nieposiadających osobowości prawnej oraz wydatki związane z ich poborem	9.925.127		80104	w tym: - wpływy za wyżywienie Przedszkola	490.000	
75601	Wpływy z podatku dochodowego od osób fizycznych	7.000			w tym: - odpłatność za pobyt dzieci w przedszkolach	230.000	
	w tym: - karta podatkowa	7.000		80110	- wpływy za wyżywienie Gimnazja	260.000	
75615	Wpływy z podatku rolnego, podatku leśnego, podatku od czynności cywilnoprawnych, podatków i opłat lokalnych od osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych	2.316.000			w tym: - wpływy za wyżywienie	70.000	
	w tym: - podatek od nieruchomości	2.200.000		8. 852	Pomoc społeczna	6.665.080	
	- podatek rolny	65.000		85212	Świadczenia rodzinne, zaliczka alimentacyjna oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z ubezpieczenia społecznego	5.975.000	
	- podatek leśny	6.000			- dotacje na zadania zlecone	5.975.000	
	- podatek od środków transportowych	25.000		85213	Składki na ubezpieczenia zdrowotne opłacane za osoby pobierające niektóre świadczenia z pomocy społecznej oraz niektóre świadczenia rodzinne	11.600	
	- podatek od czynności cywilnoprawnych	19.000		85214	- dotacje na zadania celowe	11.600	
	- odsetki od nieterminowych wpłat	1.000			Zasiłki i pomoc w naturze oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe	238.100	
75616	Wpływy z podatku rolnego, podatku leśnego, podatku od spadków i darowizn, podatku od czynności cywilnoprawnych oraz podatków i opłat lokalnych od osób fizycznych	2.347.000		85219	w tym: - dotacje na zadania zlecone	103.100	
	- podatek od nieruchomości	950.000			- dotacje na zadania własne	135.000	
	- podatek rolny	950.000		85228	Ośrodki pomocy społecznej	260.100	
	- podatek leśny	7.000			w tym: - dotacje na zadania własne	260.100	
	- podatek od środków transportowych	200.000			Usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze	37.680	
	- podatek od spadków i darowizn	15.000		85295	w tym: - dotacje na zadania zlecone	7.680	
	- podatek od czynności cywilnoprawnych	190.000			- wpływy z usług opiekuńczych	30.000	
					Pozostała działalność	142.600	
					w tym: - dotacje na zadania własne	142.600	
				9. 853	Pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej	273.605	

	w tym: - dotacje celowe na zadania własne	273.605	90001	Gospodarka ściekowa i ochrona wód - otrzymane darowizny (wplaty mieszkańców)	56.000 56.000
10. 900	Gospodarka komunalna i ochrona środowiska	56.000		Razem:	35.040.681

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr V/34/07 Rady Gminy Łańcut z dnia 6 marca 2007 r.

Wydatki budżetu Gminy Łańcut na 2007 rok

Lp.	Dział, Rozdział	Nazwa działu, rozdziału	Plan na 2007 r.		71004	Plany zagospodarowania przestrzennego	
1. 010	Rolnictwo i leśnictwo		105.300				110.000
01008	Melioracje wodne		85.000			a) wydatki bieżące	110.000
	a) wydatki bieżące – renowacja rowów		85.000	71014	Opracowania geodezyjne i kartograficzne		60.000
01030	Izby rolnicze		20.300		a) wydatki bieżące		25.000
	a) wydatki bieżące		20.300	71035	Cmentarze		15.000
2. 600	Transport i łączność		3.046.000		a) wydatki majątkowe – projekt cmentarza komunalnego w Albigowej		15.000
60013	Drogi publiczne wojewódzkie		150.000	5. 750	Administracja publiczna		2.841.592
	a) wydatki majątkowe		150.000	75011	Urzędy wojewódzkie		210.000
	w tym: - pomoc finansowa dla Województwa Podkarpackiego,				a) wydatki bieżące		210.000
	w tym na:		150.000		w tym: - wynagrodzenia i pochodne		210.000
	- na budowę chodnika w Albigowej		100.000	75022	Rady gmin (miast i miast na prawach powiatu)		143.000
	- budowa chodnika w Wysokiej		50.000		a) wydatki bieżące		143.000
60014	Drogi publiczne powiatowe		380.000	75023	Urzędy gmin (miast i miast na prawach powiatu)		2.398.000
	a) wydatki bieżące		250.000		a) wydatki bieżące		2.283.000
	- pomoc finansowa dla Powiatu Łańcuckiego na remonty dróg, w tym na		250.000		w tym: - wynagrodzenia i pochodne		1.833.000
	* remont dróg powiatowych w Wysokiej		150.000		b) wydatki majątkowe		115.000
	* remont drogi powiatowej w Kosinie		50.000		w tym: - informatyzacja urzędu		40.000
	* remont drogi powiatowej w Rogóźnie		50.000		- zakup samochodu służbowego		75.000
	b) wydatki majątkowe		130.000	75075	Promocja jednostek samorządu terytorialnego		40.000
	- pomoc finansowa dla Powiatu Łańcuckiego, w tym na:				a) wydatki bieżące		40.000
	* budowa chodnika przy drodze powiatowej w Handzlówce		100.000	75095	Pozostała działalność		50.592
	* budowa chodnika przy drodze powiatowej w Kraczkowej		30.000		a) wydatki bieżące		50.592
60016	Drogi publiczne gminne		2.516.000	6. 751	Urzędy naczelných organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa oraz sądownictwa		3.158
	a) wydatki bieżące		1.676.000	75101	Urzędy naczelných organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa		3.158
	b) wydatki majątkowe		840.000		a) wydatki bieżące		3.158
	w tym: - budowa drogi wewnętrznej „Ścieżki” w Kosinie		400.000		w tym: - wynagrodzenia i pochodne		900
	- rozbudowa drogi gminnej Nr 3521007 Głuchów-Łozy		20.000	7. 754	Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa		251.000
	- projekt i wykup gruntów pod ciąg pieszo			75404	Komendy wojewódzkie policji		23.000
	- jezdny przy drodze Nr 4 w Kosinie		155.000		a) wydatki majątkowe – zakup i montaż fotoradaru w Kosinie		23.000
	- projekt drogi „Zagumnia Płn.” w Kraczkowej		30.000	75405	Komendy powiatowe policji		2.500
	- rozbudowa drogi „Kraczkowa przez wieś”		200.000		a) wydatki bieżące		2.500
	- projekt drogi „Pańska” w Rogóźnie		10.000	75412	Ochotnicze straże pożarne		225.500
	- wykonanie zjazdu do stadionu w Albigowej		15.000		a) wydatki bieżące		185.500
	- projekt drogi „Malawa ” w Głuchowie		10.000		w tym: - wynagrodzenia i pochodne		25.000
3. 700	Gospodarka mieszkaniowa		1.390.000	8. 756	Dochody od osób prawnych, od osób fizycznych i od innych jednostek nieposiadających osobowości prawnej oraz wydatki związane z ich poborem		80.000
70005	Gospodarka gruntami i nieruchomościami		1.390.000	75647	Pobór podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych		80.000
	a) wydatki bieżące		1.190.000		a) wydatki bieżące		80.000
	b) wydatki majątkowe		200.000				
	w tym: - projekt rozbudowy D.K. w Soninie		60.000				
	- projekt zaplecza kuchennego w Kosinie		10.000				
	- zakup budynku w Soninie		100.000				
	- zakup gruntów		30.000				
4. 710	Działalność usługowa		150.000	9. 757	Obsługa długu publicznego		10.000

75702	Obsługa papierów wartościowych, kredytów i pożyczek jednostek samorządu terytorialnego	10.000			
	a) wydatki bieżące	10.000			
10. 758	Różne rozliczenia	1.490.000			
75818	Rezerwy ogólne i celowe	1.490.000			
	a) wydatki bieżące	1.090.000	85219	a) wydatki bieżące	408.000
	- rezerwa ogólna	250.000		a) wydatki bieżące	400.000
	- rezerwa na odpłaty pracownicze	200.000		w tym: - wynagrodzenia i pochodne	363.000
	- rezerwa na wzrost wynagrodzeń nauczycieli	640.000	85228	b) wydatki majątkowe (zakup sprzętu informatycznego)	8.000
	b) wydatki majątkowe	400.000		Usługi opiekuńcze i specjalistyczne	
	w tym: - rezerwa na zadania inwestycyjne w gminie	400.000	85295	usługi opiekuńcze	190.000
				a) wydatki bieżące	190.000
11. 801	Oświata i wychowanie	16.498.000		Pozostała działalność	142.600
80101	Szkoły podstawowe	8.892.000	14. 853	a) wydatki bieżące	142.600
	a) wydatki bieżące	8.362.000		Pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej	309.205
	w tym: - wynagrodzenia i pochodne	6.328.000	85311	Rehabilitacja zawodowa i społeczna osób niepełnosprawnych	1.600
	b) wydatki majątkowe	530.000		a) wydatki bieżące	1.600
	w tym: - budowa sali gimnastycznej w Albigowej	450.000	85395	w tym: - dotacje na działalność w zakresie edukacji i rehabilitacji osób niewidomych i niesłyszących	1.600
	- budowa boiska w Kraczkowej	80.000		Pozostała działalność	307.605
80104	Przedszkola	2.834.000		a) wydatki bieżące	307.605
	a) wydatki bieżące	2.834.000	15. 854	w tym: - wynagrodzenia i pochodne	75.700
	w tym: - wynagrodzenia i pochodne	2.019.000	85415	Edukacyjna opieka wychowawcza	58.000
80110	Gimnazja	4.001.000		Pomoc materialna dla uczniów	50.000
	a) wydatki bieżące	4.001.000	85419	a) wydatki bieżące	50.000
	w tym: - wynagrodzenia i pochodne	2.665.000		Ośrodki rewilidacyjno-wychowawcze	8.000
	- dotacja dla Niepublicznego Gimnazjum w Handzlówce	311.000		a) wydatki bieżące	8.000
80113	Dowożenie uczniów do szkół	170.000		- pomoc finansowa dla Powiatu Łańcuckiego na remont budynku na potrzeby Ośrodka Rewilidacyjno-Wychowawczego w Wysokiej	8.000
	a) wydatki bieżące	170.000	16. 900	Gospodarka komunalna i ochrona środowiska	3.426.270
	w tym: - dotacje na dowóz dzieci niepełnosprawnych	30.000	90001	Gospodarka ściekowa i ochrona wód	2.771.270
80114	Zespoły obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół	534.000		a) wydatki majątkowe	2.771.270
	a) wydatki bieżące	519.000		z tego:	
	w tym: - wynagrodzenia i pochodne	460.000		* budowa sieci kanalizacyjnej z przyłączami we wsi Handzlówka	1.488.270
	b) wydatki majątkowe	15.000		* budowa wodociągu Handzlówka-Hyrów	400.000
80146	Dokształcanie i doskonalenie nauczycieli	67.000		* budowa kanalizacji Głuchów-Korczak	130.000
	a) wydatki bieżące	67.000		* projekt kanalizacji Głuchów-Linia	10.000
12. 851	Ochrona zdrowia	153.929		* budowa sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w Albigowej - osiedle	60.000
85153	Zwalczanie narkomani	2.000		* budowa sieci wodociągowej i kanalizacyjnej Sonina-Chmielarnia	40.000
	a) wydatki bieżące	2.000		* budowa wodociągu Albigowa-Honie	500.000
85154	Przeciwdziałanie alkoholizmowi	151.229		* projekt modernizacji stacji uzdatniania wody	40.000
	a) wydatki bieżące	151.229		* projekt wodociągu w miejscowości Handzlówka	103.000
85195	Pozostała działalność	700	90003	Oczyszczanie miast i wsi	25.000
	a) wydatki bieżące	700		a) wydatki bieżące	25.000
	w tym: - dotacje na działalność edukacyjną dla ludzi z cukrzycą	700	90004	Utrzymanie zieleni w miastach i gminach	7.000
13. 852	Pomoc społeczna	7.434.900		a) wydatki bieżące	7.000
85202	Domy pomocy społecznej	150.000	90015	Oświetlenie ulic, placów i dróg	450.000
	a) wydatki bieżące	150.000		a) wydatki bieżące	230.000
85212	Świadczenia rodzinne, zaliczka alimentacyjna oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z ubezpieczenia społecznego	5.975.000		b) wydatki majątkowe	220.000
	a) wydatki bieżące	5.975.000		w tym: - budowa oświetlenia w Soninie	120.000
	w tym: - wynagrodzenia i pochodne	155.000	90017	- budowa oświetlenia w Kraczkowej	80.000
85213	Składki na ubezpieczenie zdrowotne opłacane za osoby pobierające niektóre świadczenia z pomocy społecznej oraz niektóre świadczenia rodzinne	11.600		- budowa oświetlenia w Głuchowie	20.000
	a) wydatki bieżące	11.600	90095	Zakłady gospodarki komunalnej	150.000
85214	Zasiłki i pomoc w naturze oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe	549.700		a) wydatki bieżące	150.000
	a) wydatki bieżące	549.700		w tym: - dotacja przedmiotowa dla ZGK	150.000
85215	Dodatki mieszkaniowe	8.000		Pozostała działalność	23.000
			17. 921	a) wydatki bieżące	23.000
				Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego	1.441.000
			92113	Centra kultury i sztuki	1.432.000
				a) wydatki bieżące - dotacja dla C.K.	1.432.000

92120	Ochrona i konserwacja zabytków	2.000	- ogrodzenie boiska w Głuchowie	15.000
	a) wydatki bieżące	2.000	- budowa boiska sportowego	
92195	Pozostała działalność	7.000	w Cierpiszu	25.000
	a) wydatki bieżące	7.000	- urządzenie kąpieliska w Głuchowie	50.000
18. 926	Kultura fizyczna i sportowe	339.500	92605	Zadania z zakresu kultury fizycznej
92601	Obiekty sportowe	148.000		i sportu
	a) wydatki bieżące	38.000		a) wydatki bieżące
	b) wydatki majątkowe	110.000		w tym: - dotacje na realizację zadań
	w tym: - budowa pawilonu sportowego			sportowych na terenie gminy
	w Kraczkowej	20.000		Razem:
				39.027.854

POBÓR – ROCZNIK 1988

Realizując zadania o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, komisja lekarska i poborowa, przeprowadziła pobór w budynku I Liceum Ogólnokształcącego im. Henryka Sienkiewicza w Łańcutie.

Poborowi w 2007 r., podlegali mężczyźni urodzeni w 1988 r. - rocznik podstawowy, mężczyźni urodzeni w latach 1983-1987, którzy dotychczas nie stawili się do poboru, jak również urodzeni w latach 1979-1987, którzy:

- zostali uznani, ze względu na stan zdrowia, za czasowo niezdolnych do odbycia zasadniczej służby wojskowej, oraz
- poborowi, którzy złożyli wnioski o ponowne ustalenie zdolności do czynnej służby wojskowej.

Poborowi podlegali też kobiety urodzone w latach 1983-1989, które w roku szkolnym 2006/2007 kończą naukę w szkołach o kierunku medycznym, weterynaryjnym oraz psychologicznym.

Pobór mężczyzn z terenu gminy Łańcut przeprowadzono w dniach 12-19 lutego 2007 r. natomiast pobór kobiet przeprowadzono w dniu 8 marca 2007 r.

Frekwencja wszystkich wezwanych z rocznika podstawowego stanowiła 100%, w związku z czym nie zachodziła konieczność przymusowego doprowadzenia przez policję. Z rocznika starszego zgłosiło się 15% wezwanych, pozostali przebywają z całymi rodzinami za granicą.

Dużym zainteresowaniem wśród obecnych poborowych jest możliwość pozostania szeregowym żołnierzem zawodo-

wym, po odbyciu zasadniczej służby wojskowej.

Poborowi, którzy zamierzają studiować mają możliwość:

- odbycia przysposobienia obronnego (przez studentów ochotników); odbycie to jest warunkiem koniecznym ubiegania się o możliwość odbycia przeszkolenia wojskowego w trakcie studiów,
- odbycia służby wojskowej (przez studentów ochotników) - uregulowanie stosunku do służby wojskowej w trakcie studiów,
- odbycia przeszkolenia (przez pozostałych studentów) po zakończeniu studiów.

Stefania Zuba

Słów kilka o oświacie

Utworzenie Zespołów Szkół

Mając na uwadze poprawę organizacji funkcjonowania placówek oświatowych prowadzących swoją działalność w tych samych obiektach (wspólny teren przyszkolny, wspólne boiska, sale gimnastyczne, stołówki, biblioteki, niektóre klasopracownie). Rada Gminy na mój wniosek utworzyła kolejne zespoły szkół, tym razem w Albigowej, Kosinie i Kraczkowej. Zespoły obejmują szkoły podstawowe i gimnazja publiczne i będą funkcjonować od 1 września br. Tworzenie zespołów oprócz uzasadnienia organizacyjnego ma także ekonomiczne, bowiem szkoły wchodzące w skład zespołu będą kierowane przez jednego dyrektora, który będzie zarządzał całym majątkiem, dbał o całość budżetu, ustalał priorytety potrzeb remontowych i gospodarczych. Zatrudnieni w zespole nauczyciele oraz pracownicy administracyjni i obsługi podlegać będą jednemu pracodawcy.

Rok bieżący sprzyja zmianom organizacyjnym, ponieważ w naszej gminie upływają kadencje dyrektorów szkół i gimnazjów. Dlatego już 15 marca br. zostały ogłoszone konkursy na dyrektorów tych nowych zespołów oraz Zespołu Szkół w Rogóźnie. Nowi dyrektorzy rozpoczną pracę z nowym rokiem szkolnym.

Założenie Publicznych Gimnazjów

Rada Gminy jednogłośnie podjęła uchwałę o założeniu Publicznych Gimnazjów w Głuchowie i Soninie. Działania powyższe zostały rozpoczęte na wniosek rodziców. Docelowo gimnazja te zostaną włączone w zespoły szkół. Tym samym po zakończeniu zmian organizacyjnych w oświacie na terenie gminy funkcjonować będzie 7 Zespołów Szkół w: Albigowej, Cierpiszu, Głuchowie, Kosinie, Kraczkowej, Rogóźnie i Soninie.

Przejęcie obiektów Zespołu Szkół w Wysokiej

Zakończyły się długie starania Gminy Łańcut o przejęcie obiektów Zespołu Szkół im. Tadeusza Kościuszki w Wysokiej. 13 marca br. został podpisany akt notarialny, na mocy którego gmina stała się właścicielem obiektów (budynek szkolny, budynek byłego internatu, otwarty basen kąpielowy, stadion – łącznie 4 ha gruntów).

Szkołę średnią nadal prowadził będzie Powiat, któremu Gmina Łańcut wydzierżawi niezbędne pomieszczenia. Na potrzeby gimnazjum, tak jak dotychczas, pozostanie II piętro budynku szkolnego. Szkoły średnie (Technikum Żywności i Gospodarstwa Domowego, Technikum Hotelarskie, Technikum Logistyczne) będą funkcjonować na dotychczasowych warunkach. Będziemy współpracować z dyrekcją szkoły i z nauczycielami.

Gmina dołoży starań, aby poprawić stan techniczny budynków i otoczenia szkoły. W pierwszej kolejności wykonane zostaną projekty termomodernizacyjne obiektów. Jesteśmy żywo zainteresowani tym kompleksem, ponieważ znajduje się na terenie gminy. W przyszłości być może powstanie tu ośrodek kształcenia i doskonalenia zawodowego rolników. Widzimy tutaj współpracę gminy, powiatu, Podkarpackiej Izby Rolniczej, Ośrodka Doradztwa Rolniczego.

Najbliższe plany wiążą się z przeniesieniem siedziby Centrum Kultury z budynku Urzędu Gminy do tych obiektów. Będziemy również szukać ciekawych pomysłów na zagospodarowanie wszystkich pomieszczeń, a szczególnie budynku internatu.

o oświacie mówił Zbigniew Łoza – wójt gminy

Nowe samorządy wiejskie

Zgodnie z postanowieniami statutów sołectw, 11 lutego 2007 r. odbyły się w naszej gminie bezpośrednie wybory sołtysów i członków rad sołeckich.

Prawo zgłaszania kandydatów mieli mieszkańcy poszczególnych sołectw. Kandydatury musiały być poparte podpisami co najmniej 10 mieszkańców uprawnionych do głosowania. Zgłoszenia były przyjmowane przez Komisje Wyborcze. Komisje zostały powołane przez Zebrania Wiejskie przedwyborcze. Członkowie Komisji, pracując społecznie, czuwali nad prawidłowym przebiegiem wyborów.

W pięciu miejscowościach (Albigowa, Cierpisz, Handzlówka, Kosina, Sonina), lokale wyborcze czynne były w godzinach od 8.00 do 18.00. W pozostałych miejscowościach (Głuchów, Kraczkowa, Rogóżno, Wysoka) głosowania nie przeprowadzono gdyż liczba zarejestrowanych kandydatów była równa liczbie mandatów. W związku z tym, już 28 stycznia br. sołtysami zostali: **Jan Zuber – Głuchów; Kazimierz Bem – Kraczkowa; Marian Harpula – Rogóżno; Roman Szpunar – Wysoka**

Wyniki głosowania na sołtysów

Lp.	Miejscowość/ Kandydaci	Głosy	
		Liczba	%
1.	ALBIGOWA	747	100%
	Stanisław Bytnar	322	43%
	Aleksander Kisała	267	36%
	Edward Ulman	158	21%
2.	CIERPISZ	275	100%
	Lidia Lew	114	41%
	Józef Michno	161	59%
3.	HANDZŁÓWKA	397	100%
	Małgorzata Magryś	314	79%
	Tadeusz Magryś	83	21%

Lp.	Miejscowość/ Kandydaci	Głosy	
4.	KOSINA	1002	100%
	Stanisław Kielb	177	18%
	Ireneusz Tarala	825	82%
5.	SONINA	799	100%
	Jan Cwynar	314	39%
	Stanisław Krzywonos	369	46%
	Wiesław Noga	116	15%

Po raz pierwszy w historii we wszystkich wsiach gminy dotychczasowi sołtysi zostali wybrani na kolejną kadencję.

Frekwencja wyborcza

Sołectwo	Albigowa	Cierpisz	Handzlówka	Kosina	Sonina
Liczba osób uprawnionych do głosowania	2247	596	1191	2743	2235
Liczba wyborców, którym wydano karty do głosowania	750	275	405	1005	804
Frekwencja %	33%	46%	34%	37%	36%

Bezpośrednie wybory sołtysów i członków rad sołeckich zostały przeprowadzone na terenie gminy Łańcut po raz pierwszy. Okazało się, że taka forma wyboru władz w sołectwach cieszy się zdecydowanie większym zainteresowaniem mieszkańców niż wybory przeprowadzone w trakcie zebrania wiejskiego. Dowodem na to jest wysoka frekwencja wyborcza.

Za sprawny przebieg wyborów dziękujemy wszystkim zaangażowanym, szczególnie Komisjom Wyborczym.

Opr. Katarzyna Karczmarsz

Wybory do Izb Rolniczych zakończone

W dniu 4 lutego 2007 r. odbyły się wybory do Rad Powiatowych Izb Rolniczych.

Na obszarze województwa podkarpackiego rolnicy uprawnieni do udziału w wyborach oddawali swoje głosy na kandydatów startujących na radnych powiatowych izb. Kandydujący starali się o 279 mandatów jakie przypadły na Podkarpacką Izbę Rolniczą. Powołano 159 komisji okręgowych do przeprowadzenia wyborów. W każdej gminie znajdował się jeden lokal wyborczy. Uprawnionych do głosowania było ok. 700 tys., głosowało ponad 15 tys. Frekwencja w województwie wyniosła 2,2 %.

W okręgu nr 72 obejmującym gminę Łańcut wybrano dwóch członków Rady Powiatowej Izby Rolniczej. Zostali nimi: **Stanisław Bartman – 171 głosów; Tadeusz Kuźniar – 57 głosów**

Liczba uprawnionych do głosowania w gminie Łańcut wynosiła 12 053. Głosowało 177 wyborców. Frekwencja wyborcza w naszej gminie wyniosła 1,5 %.

Prezesem Zarządu Podkarpackiej Izby Rolniczej został Stanisław Bartman.

Serdecznie gratulujemy wyboru na kolejną kadencję.

Opr. K. Karczmarsz

„(...) wasza nieodpowiedzialność
może w każdej chwili zamienić się
na strach i cierpienie dziecka”

WŁAŚCICIELE i OPIEKUNOWIE PSÓW

Do Urzędu Gminy Łańcut wpływają skargi od mieszkańców Gminy dotyczące **narastającego zagrożenia ze strony błąkających się psów**. Szczególnie zagrożone są dzieci, które boją się same wychodzić z domów, chodzić do szkoły. Problem narasta szczególnie wiosną.

Brak nadzoru nad posiadanymi psami to odpowiedzialność moralna i prawna. Zgodnie z obowiązującymi przepisami właściciel psa odpowiada za wszelkie szkody wyrządzone przez zwierzę osobom trzecim. Poszkodowany ma pełne prawo dochodzić od właściciela (opiekuna) psa odszkodowania za poniesione straty materialne i moralne.

Na nieodpowiedzialnych właścicieli psów naruszających prawo i zasady współzycia społecznego nakładane są też grzywny i kary pieniężne. Identyfikację właścicieli błąkających się psów umożliwiają numery ewidencyjne tatuaży posiadanych przez psy.

Proszę więc, aby każdy właściciel lub opiekun psa potraktował poważnie swoje obowiązki i zabezpieczył zwierzę – na uwięzi, w pomieszczeniu, kojcu lub na smyczy.

Wypuszczanie psów wolno jest niedozwolone.

Wójt Gminy Łańcut

OGŁOSZENIE

Uprzejmie informuje, że od kwietnia 2007 r. mieszkańcy gminy mogą oddawać surowce wtórne ze szkła. Sposób oddawania surowców wtórnych będzie polegał na tych samych zasadach jak z innymi odpadami, tj. na wystawieniu worka z wysegregowanym

surowcem w dniu, w którym są odbierane odpady komunalne w danej miejscowości. Worki na segregację można zakupić w cenie 0, 50 zł w Przedsiębiorstwie Usług Komunalnych „EKOM” – Łańcut ul. 29-go listopada 1, tel. (017) 225 81 25, lub w biurach sołtysów współpracujących z „EKOM”

Surowce wtórne ze szkła (worki kol. zielony) będą odbierane, co dwa miesiące a mianowicie:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
PET	Metal + PET + Szkło	Mak + PET	PET + Szkło	PET	Metal + PET + Szkło	Mak + PET	PET + Szkło	PET	Metal + Szkło	Mak	PET + Szkło

Wójt Gminy Łańcut

„Bezpieczeństwo i Ja”

Gminny Zespół Reagowania informuje i przypomina

RODZAJE ALARMÓW, SYGNAŁY ALARMOWE

Lp.	Rodzaj alarmu	Sposób ogłoszenia alarmów			Sposób odwołania alarmów	
		akustyczny system alarmowy	środków masowego przekazu	wizualny sygnał alarmowy	akustyczny system alarmowy	środków masowego przekazu
1	Alarm powietrzny	- Ciągły, modulowany dźwięk syreny w okresie jednej minuty - Następujące po sobie sekwencje długich dźwięków sygnałów dźwiękowych pojazdów, gwizdków, trąbek lub innych przyrządów na sprężone powietrze w stosunku 3:1; w przybliżeniu 3 sekundy dźwięku oraz 1 sekunda przerwy	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Uwaga! ogłaszam alarm powietrzny dla	Znak czerwony najlepiej w kształcie kwadratu	Dźwięk ciągły trwający 3 minuty	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Odwołuję alarm powietrzny dla
2	Alarm o skażeniach	- Przerywany modulowany dźwięk syreny - Sekwencja krótkich sygnałów wydawanych sygnałem dźwiękowym pojazdu lub innym podobnym urządzeniem lub też uderzenia metalem czy też innym przedmiotem w stosunku 1:1, w przybliżeniu 1 sekunda wydawania dźwięku oraz 1 sekunda przerwy	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! ogłaszam alarm o skażeniach (podać rodzaj skażenia) dla	Znak czarny najlepiej w kształcie trójkąta	Dźwięk ciągły trwający 3 minuty	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Odwołuję alarm o skażeniach dla

KOMUNIKATY OSTRZEGAWCZE

Lp.	Rodzaj komunikatu	Sposób ogłoszenia komunikatu		Sposób odwołania komunikatu	
		akustyczny system alarmowy	środków masowego przekazu	akustyczny system alarmowy	środków masowego przekazu
1.	Uprzedzenie o zagrożeniu skażeniami		Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Osoby znajdujące się na terenie około godz. min. może nastąpić skażenie (podać rodzaj skażenia) w kierunku (podać kierunek)		Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Odwołuję uprzedzenie o zagrożeniu (rodzaj skażenia) dla
2.	Uprzedzenie o zagrożeniu zakażeniami		Formę i treść komunikatu uprzedzenia o zagrożeniu zakażeniami ustalają organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej		
3.	Uprzedzenie o klęskach żywiołowych i zagrożeniu środowiska		Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Informacja o zagrożeniu i sposobie postępowania mieszkańców		Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Odwołuję alarm o klęskach dla

Dziękujemy za dary ze Szwecji

12 marca 2007 r. po raz kolejny gościliśmy w gminie Łańcut naszego rodaka zez Szwecji Pana Mieczysława Nycza. Celem jego odwiedzin było

dostarczenie darów w postaci odzieży dla potrzebujących rodzin z terenu naszej gminy.

Na trasie podróży znalazł się także Szpital w Łańcut, który

otrzymał dary w postaci biurek, kanap, krzeseł, stołów, szafek i ok. 20 specjalistycznych łóżek, z czego połowa automatycznie sterowanych.

Za przekazane dary i trud ich dostarczenia jesteśmy bardzo wdzięczni. Mamy nadzieję na kolejne spotkania.

danea

GMINA ŁAŃCUT W STRAŻACKIEJ STATYSTYCE

W 2006 roku na terenie powiatu łańcuckiego zaistniało 666 zdarzeń, co w porównaniu do ubiegłego roku wskazuje wzrost o 29 pożarów i spadek o 224 miejscowych zagrożeń.

Zdarzenia według gmin

Gmina	2005				2006				Ilość zdarzeń na 1000 mieszkańców	+ wzrost - spadek
	Ogółem	Pożary	Miejscowe zagrożenia	Alarm fałszywy	Ogółem	Pożary	Miejscowe zagrożenia	Alarm fałszywy		
Białobrzegi	128	10	117	1	72	14	56	2	9,02	-56
Czarna	118	31	85	2	97	28	67	2	8,94	-21
Łańcut Miasto	192	37	145	10	239	63	165	11	11,91	+47
Łańcut Gmina	319	31	282	6	148	26	117	5	8,13	-171
Markowa	39	13	26	0	33	9	24	0	4,87	-6
Rakszawa	41	7	33	1	41	14	27	0	5,60	0
Żołynia	26	8	15	3	36	12	23	1	5,32	+10
Razem	863	137	703	23	666	166	479	21	8,58	-197

Największa ilość zdarzeń wystąpiła w mieście Łańcut (239) i gminie Łańcut (148). Kolejne w statystyce, co do ilości zdarzeń są gminy: Czarna (97), Białobrzegi (72), Rakszawa (41), Żołynia (36) i Markowa (33).

Udział w działaniach ratowniczych jednostek OSP z gminy Łańcut

Lp.	Nazwa jednostki	Rodzaj działań						Ogółem	
		Pożary		Miejscowe zagrożenia		Alarmy fałszywe		Na terenie wł.dział	Pozostały teren
		Na terenie wł.dział	Pozostały teren	Na terenie wł.dział	Pozostały teren	Na terenie wł.dział	Pozostały teren		
1.	OSP Albigowa	2	0	4	0	1	0	7	0
2.	OSP Albigowa-Honie	0	0	0	0	0	0	0	0
3.	OSP Cierpisz	0	0	0	0	0	0	0	0
4.	OSP Głuchów	1	0	5	0	0	0	6	0
5.	OSP Handzlówka	2	0	1	0	0	0	3	0
6.	OSP Kosina	2	0	5	0	0	0	7	0
7.	OSP Kraczkowa	3	0	2	0	1	0	6	0
8.	OSP Rogózno	1	0	7	0	0	0	8	0
9.	OSP Sonina	2	0	3	0	0	0	5	0
10.	OSP Wysoka	2	0	2	0	0	0	4	0
Ogółem w gminie		15	0	29	0	2	0	46	0

Charakterystyczne pożary i miejscowe zagrożenia w 2006 r.

- W dniu 8 lutego 2006 r. w miejscowości Kosina na drodze krajowej nr 4 doszło do zderzenia dwóch samochodów ciężarowych i jednego osobowego. Po czołowym zderzeniu TIR-a wiozącego palety drewniane z cysterną przewożącą ON i etylinę doszło do rozszczelnienia i wycieku etyliny z przyczepy cysterny. W wypadku ranni zostali kierowcy samochodów ciężarowych, kierowca cysterny został zakleszczony w zgniecionej kabinie. W likwidacji skutków zdarzenia brało udział 9 zastępów PSP (w tym 2 spoza powiatu: SRChem JRG Nowa Sarzyna, SCRD JRG 1 Rzeszów) łącznie 21 osób, 3 zastępy OSP łącznie 20 osób, 2 karetki Pogotowia Ratunkowego, radiowozy Policji oraz przedstawiciele Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Akcja ratownicza trwała ponad 9 godzin.
- W dniu 24 marca 2006 r. w godzinach wieczornych w miejscowości Kraczkowa miał miejsce pożar karczmy "Pod strzechą". W akcji ratowniczo-gaśniczej brało udział 14 zastępów PSP - 27 strażaków, 26 jednostek OSP - 191 strażaków, a także Pogotowie Ratunkowe, Policja, Pogotowie Gazowe oraz Pogotowie Energetyczne. Akcja trwała ponad 17 godzin.
- W dniach 30.03 - 4.04.2006 r. na terenie powiatu łańcuckiego

w wyniku przyboru wód na rzece Wisłok i lokalnych ciekach zalane zostało około 350 ha. Działania Państwowej Straży Pożarnej i Ochotniczych Straży Pożarnych polegały na: układaniu worków z piaskiem w celu zabezpieczenia przed zalaniem obiektów i terenów, wypompowaniu wody z zalanych obiektów, monitorowaniu stanu wód na rzekach. W działaniach wzięło udział: 9 zastępów PSP - 23 strażaków, 19 zastępów OSP - 81 strażaków.

- W dniu 30 października 2006 r. w miejscowości Sonina na drodze Łańcut - Kańczuga doszło do groźnie wyglądającego wypadku. Samochód ciężarowy Scania przewożący buraki przewrócił się na łuku drogi na bok. W wypadku ranny został kierowca TIR-a, który został przewieziony do szpitala w Łańcucie. W akcji udział brało 4 samochody PSP w tym SCRD Mega City z JRG Rzeszów, karetka Pogotowia ratunkowego i radiowóz Policji. Akcja trwała 3,5 godziny.

*Z Biuletynu Informacyjnego
Komendy Powiatowej
Państwowej Straży Pożarnej w Łańcucie*

Z miłości do Jana Pawła II - w drugą rocznicę śmierci Ojca Świętego

- z ks. Mieczysławem Biziozem, proboszczem parafii Kraczkowa

rozmawiała Barbara Jękot, rzecznik prasowy SP im. Jana Pawła II w Kraczkowej

- W sierpniu 1998 roku rozpoczął Ksiądz posługę proboszcza parafii Kraczkowa i niemal od razu poddał myśl zmiany imienia szkoły. Dzięki Księdza staraniom 10 czerwca 1999 roku Szkoła Podstawowa w Kraczkowej otrzymała zaszczytne imię Jana Pawła II. Jakże plany i nadzieje wiązał Ksiądz ze zmianą imienia?

- Nadanie szkole imienia Największego z Polaków stwarzało możliwość bliższego kontaktu z Watykanem. Dzięki znajomości z ks. Mieczysławem Mokrzyckim pomogłem nawiązać szkole korespondencję z Rzymem. Od tamtej pory szkoła utrzymuje łączność ze Stolicą Apostolską. Wysyłane są życzenia świąteczne, za które otrzymujemy podziękowania z Watykanu. Przekazałem też Szkole Podstawowej wiele cennych pamiątek oraz dokumenty związane z Osobą Jana Pawła II, które są eksponowane w Kąciku Patrona. Ponadto zależało mi, aby Ojciec Święty stanowił wzór do naśladowania dla uczniów, nauczycieli i rodziców. Chciałem, aby Jego nauczanie ukierunkowało pracę wychowawczą szkoły.

- W jaki sposób Parafia i szkoła pamięta o swoim patronie?

- Od chwili uroczystego nadania szkole zaszczytnego imienia Jana Pawła II każdego 16 dnia miesiąca roku szkolnego odbywa się nadal uroczysty apel poświęcony Janowi Pawłowi II. Bardzo uroczyste jest obchodzony dzień Patrona Szkoły – 16 października, a także dzień imienin oraz rocznica urodzin i śmierci papieża – połączony z udziałem w Mszy Św. społeczności szkolnej. Również POAK każdego 16 miesiąca prowadzi modlitwę różańcową w intencji papieża – „za życia i po śmierci”.

- Proszę wymienić jakimi pamiątkami związanymi z Osobą Jana Pawła II może się poszczycić parafia i szkoła.

- Zbiór pamiątek jest bardzo bogaty. W posiadaniu parafii i

szkoły znajduje się wiele bezcennych darów i dokumentów związanych z Osobą Ojca Świętego. Postaram się je wymienić:

- przez 10 miesięcy parafia była w posiadaniu krzyża, który Jan Paweł II trzymał w swoich dłoniach w Wielki Piątek 2005 roku, na kilka dni przed swoją śmiercią. Obecnie krzyż znajduje się w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach w Zakopanem,
- pamiątki wypożyczone od ks. Mieczysława Mokrzyckiego - sutanna, pas papieski, buty i ornat koloru złotego, w którym Jan Paweł II odprawiał Msze Święte,
- piuska,
- patery z herbem papieskim,
- ornat koloru zielonego,
- kielich z pateną,
- puryfikaterz i lawaterz,
- figurka Matki Bożej Fatimskiej pobłogosławiona przez Jana Pawła II,
- szal z Indii nałożony na barki Jana Pawła II
- medale wybite z okazji kolejnych rocznic pontyfikatu i pielgrzymek zagranicznych,
- różańce Jana Pawła II,
- szyszki sosny z Ogrodów Watykańskich,
- dokumenty i portrety z osobistym podpisem Jana Pawła II (autentyczność podpisów jest potwierdzona tłoczoną pieczęcią watykańską i poświadczeniami wystawionymi przez osobistego sekretarza Ojca Świętego, ks. prałata Mieczysława Mokrzyckiego):
 - * błogosławieństwo udzielone Szkole Podstawowej,
 - * pamiątka nawiedzenia parafii,
 - * wpis do kroniki szkolnej,
 - * wpis w albumie „Skarby naszej wiary”,
 - * podpisy na portretach Jana Pawła II namalowanych przez włoską artystkę Beloutti,

- karty pierwszego dnia obiegu z pielgrzymek Ojca Świętego,
- seria 25 znaczków wydanych na srebrny jubileusz pontyfikatu,
- modlitewniki dla wiernych uczestniczących w celebracjach papieskich w Rzymie,
- kserokopie świadectw i kart egzaminacyjnych studenta Karola Wojtyły,
- pamiątkowe obrazki drukowane z okazji pielgrzymek papieskich,
- kartki świąteczne wysyłane z okazji Świąt Wielkanocnych i Świąt Bożego Narodzenia.

- Jaką drogą wszystkie te bezcenne pamiątki dotarły do parafii?

- Dary, które posiadamy dotarły do Kraczkowej dzięki moim kontaktom z osobistym sekretarzem Ojca Świętego, ks. prałatem Mieczysławem Mokrzyckim. Znajomość z ks. Mieczysławem datuje się od studiów w przemyskim Seminarium Duchownym. Była i jest nadal podtrzymywana. Więzy są zacieśniane podczas moich wyjazdów do Rzymu. Okazją do spotkań staje się również urlop wypoczynkowy ks. prałata, spędzającego czas odpoczynku w domu rodzinnym.

- Parafianie postrzegają Księdza jako gorliwego czciiciela Sługi Bożego Jana Pawła II. Czy doświadczył Ksiądz w swoim życiu i posłudze kapłańskiej laski i bliskości nieżyjącego Ojca Świętego?

- Jan Paweł II był za życia i po śmierci jest mi nadal bardzo bliski. Głęboko w serce zapadły mi Jego słowa wypowiedziane w Kalwarii Zebrzydowskiej, abyśmy pamiętali o Nim za życia i po śmierci. Jako kapłan w sposób szczególny podjąłem modlitwy i nabożeństwa będące odpowiedzią na prośbę Papieża. Trzykrotnie w swoim życiu uściśnłem dłoń Jana Pawła II. Miałem możliwość modlitwy (w bliskiej odległości) przy doczesnych

szczątkach Największego z rodu Polaków. Wielkim przeżyciem i szczęściem był dla mnie udział w pogrzebie Ojca Świętego. W rok po wyborze papieża Benedykta XVI, 19 kwietnia 2006 roku modliłem się przy grobie Jana Pawła II. Miałem sposobność ucałowania płyty nagrobnej. Również w swoich codziennych modlitwach proszę Boga o dar rychłej beatyfikacji Sługi Bożego Jana Pawła II.

- Posiadany pamiątkom związanym z Osobą Papieża Rodaka parafia zawiadza rozgłos na terenie archidiecezji. Podczas organizowanych rekolekcji, koncertów i dni modlitw za Jana Pawła II, w kościele parafialnym eksponowane są posiadane pamiątki. Czy były one eksponowane poza parafią?

- Artykuły w „Niedzieli” wyzwoliły potrzebę zobaczenia tych pamiątek, dotknięcia ich. Toteż proboszczowie niektórych parafii oraz katecheci zwracali się do mnie z prośbą o wypożyczenie posiadanych eksponatów. Były eksponowane m.in. w Nowosielskach koło Przeworska, w Iwoniczu Zdroju, w Woli Rusińskiej, w Smolarzynie, w Tarnawie Górnej, w Muzeum Zamku w Łańcucie oraz w MDK w Łańcucie.

- Wiadomym faktem jest, że wraz z papieskim pasem odwiedził Ksiądz w szpitalu naszą parafiankę znajdującą się od kilku dni w stanie śpiączki. Czy był to jedyny przypadek prośby o wstawianstwo u Sługi Bożego Jana Pawła II w różnych potrzebach?

- Cudowne jak sądzimy wybudzenie ze śpiączki, nagłośnie przez lokalne media wywołało liczne prośby o modlitwę. Wielokrotnie odwiedzałem chorych w okolicznych szpitalach wypraszając za przyczyną Sługi Bożego Jana Pawła II dar uzdrowienia.

- Czy te przypadki ma Ksiądz udokumentowane?

c.d. na str. 16

Z miłości do Jana Pawła II - w drugą rocznicę śmierci Ojca Świętego

c.d. ze str. 15

- Wcześniej nie starałem się dokumentować tych odwiedzin, ani nie dowiadywałem się o skutkach mojej posługi modlitwowej. Modlitwy te budziły w sercach chorych i ich rodzin nadzieję i ufność w skuteczne wstawiennictwo. Dopiero w bieżącym roku założyłem Księgę Prośb i Podziękowań, w której zamieszczane są prośby o wstawiennictwo do Jana Pawła II oraz podziękowania za otrzymane łaski.

- Media podały wiadomość, że 2 kwietnia, w drugą rocznicę śmierci Ojca Świętego zostanie zamknięty proces beatyfikacyjny na stopniu diecezjalnym. Jak ten dzień będzie przeżywany w parafii?

- Każdy 2 dzień miesiąca jest dniem szczególnej modlitwy i łączności z Janem Pawłem II. Wieczorem o godz. 21.00 jest Apel Jasnogórski i okolicznościowe nabożeństwo w nawiązaniu do okresu liturgicznego zakończone biciem dzwonów o godz. 21.37. Dzień 2 kwietnia będzie również dniem refleksji, zadumy i głębokiej modlitwy w intencji Sługi Bożego Jana Pawła II. Planujemy poranną Mszę Świętą z udziałem społeczności szkolnej Publicznego Gimnazjum oraz uczniów i pracowników Szkoły Podstawowej noszącej imię Papieża Słowianina. Natomiast wieczorem o godz. 20.30 będzie czuwanie modlitwne prowadzone przez młodzież parafialną. O godz. 21.00 planowany jest Apel Jasnogórski i Msza Święta o beatyfikację Sługi Bożego Jana Pawła II. Zakończeniem uroczystych obchodów tego dnia będzie modlitwa przy obelisku dedykowanym Ojcu Świętemu. W godzinie śmierci Jana Pawła II, o godz. 21.37 zabrzmia dzwony. Tradycyjnie już obchodom tej rocznicy będzie towarzyszyć wystawa pamiątek papieskich związanych z Janem Pawłem II.

- Dziękuję za rozmowę i życzę, aby nauczanie Jana Pawła II stanowiło dla Księdza istotę i sens kapłańskiego posługiwania.

ROGÓŻNO

Dzieci oto pierwsza i najważniejsza troska naszych czasów...

Anna Jenke

Wywiad z mgr Janiną Fudali dyrektorem Zespołu Szkół w Rogóźnie

- Pani Dyrektor, szkoła w Rogóźnie, to szkoła z tradycjami i to ponad 100-letnimi...

- Tak, szkoła powstała w 1903 roku, a więc liczy już 104 lata. Początkowo 1-klasowa, z jednym nauczycielem, dzisiaj jest to Zespół Szkół łączący przedszkole i klasy 1-6 szkoły podstawowej. Na przestrzeni tych lat wiele się zmieniło pod względem organizacyjnym, jednak „duch edukacji” pozostał ten sam. Staramy się być szkołą bezpieczną i przyjazną, otwartą na współpracę ze środowiskiem, wszechstronnie kształcącą naszych uczniów.

- Zarządza Pani tą szkołą od wielu lat, znają Panią tu niemal wszyscy, ale nie wszyscy czytelnicy gminnej gazety. Proszę więc powiedzieć kilka słów o sobie

- O, najtrudniej jest mówić o sobie... Jestem wieloletnim nauczycielem języka polskiego. Początkowo pracowałam w Cierpiszu, potem zagościłam na dobre w Rogóźnie - od 1978 jako nauczyciel, a od 1990 jako dyrektor tutejszej szkoły. I tak jest do dzisiaj...

- Niech mnie więc będzie wolno dodać, co usłyszałam od współpracowników, że jest Pani osobą skromną, miłą, sympatyczną, oddaną szkole, ale wymagającą.

- Myślę, że to chyba dobrze, może nawet lepiej niż się spodziewałam...

- Wszyscy wiemy, że w dzisiejszej dobie nielato zajmować kierownicze stanowisko, zwłaszcza kiedy sytuacja w oświacie jest tak niestabilna i zmienna...

- To, prawda, ale jeżeli praca jest pasją, jeżeli przynosi satys-

fakcję, no i oczywiście, kocha się dzieci i to, co się robi dla nich, można sobie poradzić z największymi problemami.

- Piękne to słowa godne patronki szkoły, ale...

- Byłoby nieprawdą, gdybym powiedziała, że zawsze było łatwo. Trudności są..., jak wszędzie w oświacie, głównie finansowe, stale wydatki przekraczają możliwości. Ale wiele udało się nam zrobić... założono radiowęzeł, zmieniono konstrukcję dachu na budynku Domu Nauczyciela, ogrodzenie, parkiet w sali gimnastycznej, kapitalny remont w sanitariatach. Wykonaliśmy częściowo elewację szkoły, modernizację kotłowni, wymianę okien oraz ułożyliśmy kostkę przed budynkiem.

- A w sferze dydaktycznej i opiekuńczej?

- Utworzyliśmy pracownię komputerową, dzisiaj czynimy starania o kolejną w ramach dotacji ze środków unijnych. Wymieniliśmy meble w niektórych salach, wyposażyliśmy je w pomoce dydaktyczne, książki, sprzęt ogrodowy, urządzenia elektryczne i gazowe dla potrzeb przedszkola. W szkole funkcjonuje stołówka, wielu uczniów korzysta z obiadów oraz ze szklanki mleka (dopłata unijna ARR). Szkoła posiada własną stronę internetową.

Współpracujemy z rodzicami, którzy aktywnie wspierają inicjatywy szkoły, chętnie się angażują. Szkoła to też ludzie, którzy w niej pracują. Staram się dbać o swoich pracowników. Cieszę się, że mogę pracować z ludźmi ambitnymi, zdyscyplinowanymi, chętnie realizującymi wszelkie inicjatywy. Staram się motywować nauczycieli do pracy i podnoszenia kwalifikacji. Myślę, że mogę się pochwalić tym, że w moim 14-osobowym gronie 7 nauczycieli to nauczyciele dyplomowani. Bardzo mnie to cieszy, chociaż

to przede wszystkim ich zasługa. Poza tym nasza szkoła osiąga wiele sukcesów w różnych konkursach przedmiotowych i tematycznych, prężnie działa w środowisku. I chociaż nie należy do dużych szkół w gminie, to chciałabym powiedzieć, że w małych szkołach, takich jak nasza, można najwięcej zrobić pod względem wychowawczym, bowiem do każdego dziecka można dotrzeć, a przecież każde dziecko jest indywidualnością.

- Szkoła nosi głośnie imię Anny Jenke. Proszę powiedzieć, jak doszło do takiego wyboru i jakie było Pani pierwsze zetknięcie z patronką szkoły - Anną Jenke

- W 1988 roku wzięłam udział w rekonstrukcjach nauczycielskich w Jarosławiu. Siostra dr Bernadeta Lipian (biograf A. Jenke) niezwykle interesująco opowiedziała o Annie. Zainteresowała mnie ta postać, a potem w miarę jak poznawałam jej życie i pracę, coraz bardziej zachwycała mnie osobowość tej niezwykłej kobiety. Później jako dyrektor szukałam i rozważałam, czyje imię powinna nosić kierowana przeze mnie placówka. I wtedy

pomyślałam, że Anna Jenke to jest właśnie ten wzór osobowy, którego szukam. W 1999 roku utworzono w Rogóźnie zespół szkół łącząc przedszkole ze szkołą podstawową.

Był to odpowiedni moment na przyjęcie imienia. Patron to wzorzec osobowy dla ucznia, nauczyciela i rodziców, to pomocnik w trudnej sztuce wychowania. To bardzo ważne, aby szkoła miała patrona i mogła się ustawicznie odwoływać do jego wskazań i wartości. Po żmudnych przygotowaniach mających na celu wszechstronne zapoznanie z Patronem, dokonaliśmy dzieła. Nasza szkoła jako pierwsza przyjęła imię Anny Jenke. Przy wejściu do budynku umieszczono pamiątkową tablicę oraz namalowano na tę okoliczność portret. 25 października 2003 roku na 100-lecie Szkolnictwa rodzice ufundowali sztandar z wizerunkiem Patronki, a 17 września 2005 roku odsłonił go pomnik poświęcony pamięci Anny Jenke. Dzisiaj wiemy, zarówno ja, jak i uczniowie, nauczyciele i rodzice, że był to trafny wybór. Jesteśmy o tym przekonani i jesteśmy z tego dumni.

- Patron to nie tylko imię, to zobowiązanie..

Oczywiście, nasza szkoła żyje wartościami Patrona. Czerpiemy pełnymi garściami z przebogatej spuścizny duchowej Anny Jenke. Służą temu lekcje, konkursy, kąciki patrona w poszczególnych klasach dostosowane do wieku dzieci, rekonstrukcje szkolne, wyjazdy do grobu Patronki. Szkoła utrzymuje stały kontakt z twórcami, którzy piszą wiersze, piosenki o Annie, którzy malują Jej portrety i sceny z życia (Małgorzata Hadław z Soniny, Lidia Tomkiewicz z Jarosławia, Witold Szczepaniec ze Szczecina, Wińczysława Barteka, s. Bernadeta Lipiec, Teresa i Piotr Moskalowie z Krakowa). Ponadto zapraszamy na spotkania i konkursy świadków życia Anny Jenke – uczniów, którzy opowiadają o swojej ukochanej profesorce. Współpracujemy z Towarzystwem Przyjaciół Anny Jenke w Jarosławiu. Uroczystości obchodzimy rocznice urodzin czy śmierci Patronki, Święto szkoły. Coroczną tradycją stał się Konkurs Recytatorski Poezji o Annie Jenke obejmujący cztery kategorie (recytacje, piosenki, inscenizacje, prace pla-

styczne) oraz Konkurs Wiedzy o Patronce. To także doskonała lekcja patriotyzmu i dzielenia się z innymi tym dobrem, które stało się naszym udziałem. A przecież na tym polega wychowanie, a dzisiaj tak trudno wychowywać. Tym bardziej trzeba podwoić nasze zaangażowanie i wysiłek.

- Jakie są plany Pani Dyrektora na przyszłość, bo przecież stale jest coś nowego do zrobienia w zmieniającym się świecie...

- Jest ich bardzo dużo! W najbliższym czasie planujemy zorganizować I Zjazd Szkół imienia Anny Jenke (obecnie 5 szkół nosi to imię), ale nie chciałabym zdradzać szczegółów. Ponadto marzy mi się wydanie wspomnień o Annie Jenke - relacji świadków z Jej życia oraz wydać album ze zdjęciami naszej Patronki. Mam świadomość, że to kosztowne pomysły, ale będziemy się starać...

- Życzymy realizacji marzeń, ziszczenia planów i wielu sukcesów w dalszej pracy zawodowej.

- Dziękuję bardzo.

Rozmawiała Joanna Ząbek

PAMIĘTAJĄC O ANNIE JENKE

Szkoła Podstawowa w Rogóźnie, której od lat patronuje Anna Jenke, corocznie przybliża postać swojego patrona poprzez organizowanie wydarzeń związanych z tą osobą. Początkiem roku były to: Konkurs recytatorski „Pragnąć tylko Gwiazd” oraz konkurs wiedzy o patronce pod hasłem „Pełnić służbę całym życiem”.

„Pragnąć tylko gwiazd” - pod tym hasłem od siedmiu lat w Szkole Podstawowej im. Anny Jenke w Rogóźnie odbywają się konkursy poświęcone Patronce. 7 lutego 2007 roku miał miejsce V Powiatowy Konkurs Recytatorski, którego inicjatorem i organizatorem jest dyrektor szkoły mgr Janina Fudali.

Do konkursu w kategorii recytacja, piosenka i inscenizacja przystąpiło 100 uczniów ze szkół podstawowych powiatu łańcuckiego i zaprzyjaźnionych placówek z Kańczugi, Manasterza, Rzeszowa, Sieteszy, Jawornika Polskiego. W kategorii prac plastycznych wzięło udział 106 uczniów, przysyłając prace wykonane dowolną techniką.

Komisja konkursowa pracowała w składzie: Alicja Domka, nauczycielka języka polskiego SP nr 3 w Łańcucie – przewodnicząca, Ks. Dziekan Zbigniew Malec - proboszcz parafii w Rogóźnie, Pani Danuta Pado - aktorka Teatru im. Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie, Joanna Ząbek- nauczycielka języka polskiego PG w Kraczkowej, Małgorzata Hadław - nauczycielka SP w Soninie, poetka, Teresa Rydel- nauczycielka muzyki SP w Wysokiej, Alina

Maciuła - nauczycielka języka polskiego SP w Kraczkowej, Agnieszka Uchyr - nauczycielka języka polskiego SP w Manasterzu, Elżbieta Szczepańska- nauczycielka języka polskiego SP w Cierpiszu, Barbara Kielb - nauczycielka języka polskiego SP w Rogóźnie.

Na tegorocznym konkursie recytowane były nowe wiersze i śpiewane nieznane dotąd piosenki, co dowodzi, iż Anna Jenke inspirowała artystów - poetów, muzyków... Na uwagę zasługuje inscenizacja przedstawiająca w wymowny sposób obrazek z życia Anny. Uczniowie z Rogóźnie ukazali troskę Patronki o swoich uczniów, dzieci ulicy, ludzi starszych i schorowanych, a także Jej wielką pobożność i niezwykle patriotyzm.

Po zakończeniu przesłuchań uczestnicy obejrzeli wystawę

prac plastycznych nadesłanych na konkurs, wysłuchali nagrania audycji literackiej Radia Maryja „Rozmowy z Anną” – poezja Witolda Szczepańca, a potem przy akompaniamencie Barbary Hoły śpiewali piosenki o Annie.

Wyniki konkursu:

Miejsce I w recytacji zdobyły Karolina Markowska (Rogóżno) i Mariola Mendycka (Manasterz), miejsce II Katarzyna Ceglińska (Kosina) i Jolanta Mazur (SP nr 1 Budy Łańcuckie), miejsce III zdobyli Beata Rząsa (Kańczuga), Natalia Pondel (Głuchów), Adam Kazibudzki (SP nr 2 Łańcut), Kamil Szeląg (Sonina). Wyróżnienia w recytacji otrzymali: Agnieszka Curzytek (SP nr 2 Białobrzegi), Monika Kluz (Kosina), Kinga Biegówka (SP nr 2 Budy Łańcuckie), Katarzyna Grzywa (SP nr 2 Łańcut), Angelika Sobuś (Wyrzecz), Adam Szajnar (SP nr 3 Łańcut), Monika Anioł (Sietesz), Jolanta Nowak (Rogóżno), Mariola Łoskot (Rogóżno), Szymon Gurak (Handzlówka), Dorota Chudzik (SP nr 4 Łańcut), Aleksandra Kojder (Jawornik Polski), Karolina Hawro (Kańczuga), Dawid Sum (Łopuszka Mała), Barbara Wisz (Kraczkowa), Przemysław Nycz (Kraczkowa), Karolina Pawłowska (SP nr 17 Rzeszów), Julia Nowak (Sonina), Grzegorz Nowak (Wysoka),

Maria Dzierżak (Cierpisz). Nagrodzeni otrzymali dyplomy i książki o Annie Jenke.

W kategorii piosenki I miejsce Melania Cieślińska (Kańczuga), II miejsce Karolina Rydel (Wysoka), Sylwia Bala-wender (Sietesz), III miejsce duet Marta Zając i Łukasz Łaska (Manasterz). Wśród wyróżnionych znalazły się Karolina Markowska i Karolina Słysz (duet SP Rogóżno), Natalia Kluz (Głuchów), Joanna Bartman (Kraczkowa).

W inscenizacji wyróżnienie otrzymał zespół z Rogóźnie w składzie Barbara Kruk, Karolina Markowska, Karolina Słysz, Konrad Bawor.

Prace plastyczne ocenione zostały przez komisję w składzie: Teresa Wrona – przewodnicząca komisji, Agnieszka Stachów, Grażyna Urban, Barbara Hoły.

Wyniki przedstawiają się następująco: I miejsce Anna Dziubak (Rogóżno), Karolina Wilczek (Kosina), Sylwia Krzanicka (Cierpisz), Małgorzata Urban (SP nr 1 Żołynia), II miejsce Sylwia Nicpoń (SP nr 1 Żołynia), Maciej Mroczko (Jarosław), Barbara Kruk (Rogóżno), III miejsce Wioletta Kuźniar (Albigowa), Agnieszka Bogacka (Jarosław); prace przestrzenne I miejsce Gabriela i Karolina Całka (Węgliska),

II miejsce Patrycja Szydelko (Cierpisz), III miejsce Tomasz Bartoszek (Wola Dalsza), Kamil Fąfara (Wola Dalsza); wyróżnienia Angelika Szklarz (Kosina), Agata Staszkwian (Kosina), Paulina Lew (Cierpisz), Ewelina Natońska (Żołynia), Mariola Butryjowska (Rogóźno). Poza konkursem oceniono prace uczniów z Medycznej Szkoły Policealnej im. Anny Jenke w Sano-ku: I miejsce Wiesław Stach, II miejsce Sylwia Sokołowska, III miejsce Jacek Derlecki.

„Pełnić służbę całym życiem” - 7 marca br. odbył się V Powiatowy Konkurs Wiedzy o Annie Jenke zainicjowany i zorganizowany przez dyrektora szkoły Janinę Fudali – opiekuna Szkolnego Koła Przyjaciół Anny Jenke. Wzięło w nim udział 70 uczniów z 25 szkół naszego powiatu i zaprzyjaźnionych placówek z Błażowej, Manasterza, Jarosławia.

Skład komisji: Ks. Tadeusz Biały – redaktor „Niedzieli Przemyskiej”, Ks. Krzysztof Sobiecki- katecheta z Błażowej, Ks. Dziekan Zbigniew Malec- proboszcz parafii w Rogoźnie, Jerzy Malinowski – wizytator KO w Rzeszowie, członek TPAJ, Maria Kuźniar - sekretarz TPAJ, Agnieszka Uchyr - SP Manasterz, Agnieszka Stachów

- SP Cierpisz, Teresa Wrona – SP Kosina, uczennica Anny Jenke, Marta Przybyło – PG Błażowa, Barbara Kielb – SP Rogóźno.

Konkurs miał pisemną formę. Uczestnicy w ciągu 60 minut odpowiadali na kilkanaście pytań dotyczących życia Anny i możliwości naśladowania Jej.

Po zakończeniu części pisemnej komisja przystąpiła do sprawdzania prac, a uczestnicy wraz z opiekunami pojechali autokarami do kościoła Św. Mikołaja w Jarosławiu, gdzie znajduje się krypta Służebnicy Bożej Anny Jenke. Zobaczyli też

pomnik i dom, w którym mieszkała nasza Patronka. Osobiste spotkanie z Anną – modlitwa wspólna i indywidualna, wpisy do książki pamiątkowej - dostarczyło młodzieży i nauczycielom wielu ubogacających przeżyć i niezapomnianych wrażeń.

Laureatami konkursu zostali: Gabriela Trąd (SP nr 4 Łańcut) miejsce I, Mariola Golenia (Rogóźno), Barbara Drozd (Handzłówka), Joanna Leja (Manasterz) miejsce II, Agnieszka Główniak (SP nr 1 Budy Łańcuckie), Patrycja Anna Bar (Husów) miejsce III. Jury wyróżniło następujące osoby: Barbara Kruk, Ka-

rol Henclik (Rogóźno), Iwona Mączka (Wydrze), Natalia Kluz (Głuchów), Dominika Bogusz, Magdalena Podwyszyńska, Martyna Schonborn (SP nr 4 Łańcut), Małgorzata Kłak Wysoka, Beata Leja (SP nr 1 Białołębrze), Dominik Michna, Sabina Szydelko, Łukasz Nurcek (Krackkowa), Weronika Gawel (Albigowa), Kinga Słysz (SP nr 1 Budy Łańcuckie), Klaudia Ożóg (Wydrze), Joanna Żwan (Husów), Sylwia Gromelska (SP nr 2 Korniańców), Magdalena Kuźmik, Monika Baran (PG Błażowa), Piotr Babiaryz (Soni-na).

Barbara Kielb

Sukcesy edukacyjne w powiecie

Ogromnym sukcesem może pochwalić się uczennica Zespołu

Szkół im. T. Kościuszki w Wysokiej - Katarzyna Bała, która zajęła 12 miejsce w kraju, (1 w powiecie i 1 w województwie) w Matematycznych Mistrzostwach Polski Dzieci i Młodzieży „Kwadratura Koła” organizowanych przez Stowarzyszenie Kulturalno - Oświatowe „Ścieżki Nieśkończoności”.

Konkurs odbył się 11 stycznia 2007 r. i miał charakter testu wielokrotnego wyboru. Zadania charakteryzowały się wysokim stopniem trudności, stąd ogromna radość z uzyskanego wyniku. W konkursie brało udział ponad 19 tys. uczniów szkół gimna-

zjalnych i ponadgimnazjalnych z całej Polski. Katarzyna Bała jest uczennicą II klasy Technikum Żywności i Gospodarstwa Domowego w Wysokiej. Do konkursu została przygotowana przez Lucynę Cwynar. Bardzo cieszymy się ze wspianego sukcesu naszej uczennicy.

W nagrodę Katarzyna Bała otrzymała dyplom, nagrodę rzeczową oraz w ramach pomażania wiedzy - tygodniowe warsztaty matematyczne w Zakopanem. Warsztaty odbędą się podczas tegorocznych wakacji.

Lucyna Cwynar

ZESPÓŁ SZKÓŁ

im. Tadeusza Kościuszki w Wysokiej

ogłasza nabór w roku szkolnym 2007/2008

dla absolwentów gimnazjów do klas I

4-letniego TECHNIKUM

o kierunku kształcenia:

technik logistyk,

technik hotelarstwa,

technik żywienia i gospodarstwa domowego.

Absolwenci zdają egzamin maturalny
z możliwością kształcenia na wyższych uczelniach.

INFORMACJE: Sekretariat szkoły: tel (0-17) 225-32-11, 225-46-13
Adres szkoły: Wysoka 49, 37-100 Łańcut
strona internetowa: www.zs-wysoka.of.pl

Gminna Rada Kobiet

cz. II

Po reformie organów administracji terenowej w 1972 r. w miejsce Gromadzkich Rad Narodowych powstały gminy. Gmina Łańcut obejmowała wsie: Cierpisz, Krackowa, Krzemienica i Sonina. Wśród 39 radnych było 10 kobiet.

W wyniku następnej reorganizacji w 1975 r. zlikwidowano powiaty i małe gminy. Do gminy Łańcut w 1976 r. weszły wsie: Albigowa, Cierpisz, Głuchów, Handzlówka, Kosina, Krackowa, Rogoźno, Sonina i Wysoka. Wkrótce powołano Gminny Komitet Frontu Jedności Narodu, a przy nim Gminną Radę Kobiet, która miała koordynować pracę organizacji kobiecych w gminie. Została nawiązana ścisła współpraca instruktorek: Joanny Mroziak z WOPR-u, Ludmiły Cwynar - instruktorki ds. gospodarstwa domowego przy Urzędzie Gminy i Anny Golba - instruktorki Spółdzielni Kółek Rolniczych. Pracę koordynowała Stanisława Peszko sekretarz Urzędu Gminy. Kolejnymi przewodniczącymi Gminnej Rady Kobiet były: Genowefa Kisała i Stanisława Peszko.

Od 1976 r. Gminna Rada Kobiet co roku organizowała konkursy:

- Więcej owoców warzyw i kwiatów
- W naszym ogródku czysto, miło i zdrowo

- Więcej mleka wysokiej jakości.

Posumowania konkursów odbywały się w miejscowościach, gdzie mieszkały laureatki konkursów i połączone były ze zwiedzaniem wyróżnionych gospodarstw. Ponadto organizowano: Gminny Dzień Seniora (1976 r. - 115 osób) oraz uroczyste spotkania z rolnikami seniorami, którzy przechodzili na emeryturę rolniczą, w zamian za przekazanie gospodarstwa. Co roku wnioskowano o przyznanie zasłużonym matkom Orderu Serca Matkom Wsi. Gminna Rada Kobiet prowadziła ścisłą współpracę z Towarzystwem Przyjaciół Dzieci, której efektem było organizowanie dziecińców wiejskich w miejscowościach gdzie nie było stałych przedszkoli: Albigowa Honie, Rogoźno, Głuchów, a także pomoc rodzinom zastępczym i wielodzietnym w wychowywaniu dzieci. Instruktorki odwiedzały gospodarstwa rolne organizowały pokazowe kuchnie, które były udostępniane do zwiedzania (Albigowa - Genowefa Ulman). Sprowadzane były nasiona nieznanych warzyw, zakładano inspekty, a wyprodukowane sadzonki rozprowadzano wśród członkiń koła. Zakładano poletka z ziołami i przyprawami kuchennymi. Organizowano kursy i pokazy upowszechniające racjonalne żywienie z uwzględnieniem: mrożonek w jadalospisie, surówek i sałatek, wypieku

i dekoracji ciast. Oprócz instruktorek angażowały się panie z ośrodków Nowoczesnej Gospodyni, które istniały w Albigowej i Kosinie. Wspólnie z lekarzami Ośrodków Zdrowia - dr. W. Puszem, I. Majchrem i panią Klembową z Sanepidu, organizowane były Szkoły Zdrowia w Krackowej, Albigowej i Kosinie. Prowadzono ścisłą współpracę z Zakładami Przetwórstwa Owocowo Warzywnego ALIMA w Rzeszowie. Pani Teresa Kuźniar uczestniczyła w podsumowaniach konkursów ogrodniczo-warzywniczych.

W latach 1977 - 1979 organizowane były Szkoły Społeczno-politycznego kształcenia kobiet w ramach, których organizowano wycieczki: do Rakszawy - Żak. Przem. Włókienniczego, Leżajska - CEPELI, Jarosławia - JARLANU i zakładów cukierniczych „SAN” Jodłówki - spółdzielni produkcyjnej.

W wyborach do Gminnej Rady Narodowej w 1978 r. wśród 50 radnych znalazło się 11 kobiet reprezentujących wszystkie wsie.

Tę prężną pracę Gminnej Rady Kobiet, w którą zaangażowane były wszystkie Koła Gospodyń z całej Gminy przerwał stan wojenny w 1981 r. lecz nie przerwały pracy Koła Gospodyń Wiejskich w poszczególnych wsiach. Kobiety nie angażowały się politycznie, wypełniały swoje obowiązki jako gospodynie, matki. Służyły swoim mieszkańcom, a nawet w swoich kołach organizowały różne imprezy.

Opr. Genowefa Kisała

Handzlówka uhonorowana

Czy mieszkańcom Sośnicy starczy konceptu na tegoroczny jubileusz – wątpię raczej nie należy: dowiedli przecież, że są świadomi swej tożsamości i dumni z niej. Mało jest jednak prawdopodobne, by 60. rocznicę odrodzenia wsi upamiętnili tak, jak półwiecze - pomnikiem. Monumentów przecież nie stawia się co 10 lat...

A tak właśnie przed dekadą sośniczanie uczcili półwiecze istnienia odrodzonej wsi: na placu w centrum, przy skrzyżowaniu, umieścili wtedy wysoki krzyż kamienny oraz okazałych rozmiarów głaz. Na tablicy, przykutej do skalnego złomu, widnieje napis: „Wdzięczni Bogu za 50. rocznicę zasiedlenia wsi Sośnica oraz pontyfikat papieża Polaka Jana Pawła II ufundowali mieszkańcy wsi Sośnica. 1947-1997”. Obok, w cokół krzyża, wmurowano drugą tablicę. Pod słowami „Stąd przyszło odrodzenie” widnieje istna litania nazw

miejscowości, z których pochodzili osadnicy z 1947 roku: Czystki, Winniczki, Rączyna, Przybyszówka, Boguchwała, Pełnatyce, Łopuszka Wielka, Handzlówka, Świebodna, Tuliłowy, Sietesz, Żurawiczki, Żółtnia, Wola Rzeplińska, Manasterz, Maćkowiec, Mokrzanka, Medynia Głogowska, Rzeszów, Kańczuga, Jaworów, Korczowa, Sośnica, Jasło, Kamionka Strumiłowa, Chyrów, Gnojnica, Czarna k/Łańcuta.

W 1947 roku Sośnica była nazwą bez treści, miejscowością praktycznie wyludnioną.

c.d. na str. 22

Handzlówka uhonorowana

c.d. ze str. 21

Stało się tak w efekcie tuż powojennych zawieruch pogranicznych, walk oddziałów Wojska Polskiego z partyzantami Ukraińskiej Powstańczej Armii. Wcześniej żyli tam Ukraińcy, w 1939 roku tę narodowość deklarowało aż 2330 z 2440 mieszkańców; po wojnie więc, kiedy na żądanie „wielkiego brata” ze wschodu dokonywano masowych przesiedleń, zapadł wyrok i na sośniczan. Wpływ na decyzję o wyrugowaniu ich z ziemi przodków miała ponoć też akcja UPA, podjęta w marcu 1945, przeciwko stacjonującemu tam posterunkowi milicji.

Częściowo spalona podczas walk i wysiedleń wieś opustoszała. Dopiero w 1947 r. lokalne władze podjęły starania o przywrócenie normalnej gospodarki na leżących odłogiem żyznych gruntach. Sośnicę wpisano na listę miejscowości, objętych akcją osadnictwa. Po przeludnionych wsiach rozpuszczono wici, że niedaleko, pod Radymnem, jest ziemia do wzięcia – wystarczy się po nią zgłosić.

Akcja powiodła, zachęty wywarły skutek. Sośnica odżyła – a potem rozwijała się szybko i prężnie. Dziś jest jedną z lepiej zagospodarowanych i zamożniejszych miejscowości gminy Radymno – zamożniejszych nie tylko materialnie, ale i duchowo. Dowodem jubileuszowy pomnik: takich wyrazów czci i uznania dla poprzedników nie spotyka się powszechnie!

I miłe jest, że wyliczając „mateczniki” pionierów sprzed półwiecza, nie zapomniano i o Handzlówce, z której wywodziła się część osadników. A swoją drogą to ciekawe, że choć handzlówianie brali udział w przywracaniu do życia niejednej wsi, opustoszałej po wysiedleniu Rusinów – ich wielkim dziełem jest przecież rozkwit Dusowic, niepotrzebnie przemianowanych na Niziny, „maczali” też palce w tworzeniu Orłów – to jednak ich zasługi zostały upamiętnione tylko tam, w Sośnicy.

Tekst i fot. (wald)

Teresa Galczyńska

Kółko Rolnicze w Albigowej (do roku 1945) cz. I

Kółko Rolnicze jest jednym z kilku pomników, jakie pozostawił po sobie ksiądz Antoni Tyczyński w Albigowej. Po przybyciu na nową parafię czynnie zaangażował się w działalność na rzecz poprawy życia swoich parafian. Po paru latach pobytu poznał dokładnie warunki ich życia, stan ekonomiczny i obyczaje. Sam też pochodził ze wsi (z Krzemienicy koło Łańcuta) i znał się na gospodarowaniu, bo ojciec jego był karbowym. Obejmując urząd kanonika zdawał sobie sprawę, jak wielkie może mieć pole do działalności społecznej.

Powołanie przez niego Czytelni Towarzystwa Oświaty Ludowej i Kółka Rolniczego w 1889 roku pozwoliło chłopom zdobyć wiedzę o świecie i uczyć się gospodarowania na swej ojcowiznie. Ksiądz, po okresie prac polowych, w sezonie jesienno – zimowym organizował na plebanii spotkania. Co niedziela po mszy pogadanki wygłaszali na przemian kierownik szkoły ludowej Andrzej Mazanek, ksiądz Antoni Tyczyński i Józef Gawlikowski, ówczesny administrator folwarku hrabiego Alfreda Potockiego. Poruszały one tematykę: rolniczą, etyczną, polityczną, historyczną i oświatowo-kulturalną. W lecie, ze względu na prace polowe, spotkania odbywały się raz w miesiącu. Na pewno wyszło to na dobre obu stronom; chłopcy zdobywali wiedzę, a ich ksiądz umiejętnie przygotowywał teren pod realizację swoich przyszłych, dalekosiężnych planów związanych z polepszeniem warunków pracy i życia swoich parafian. Nie zawsze jednak wszystko szło po jego myśli; zdarzało się, że wzdychał: *Kiedyż wreszcie nasz rolnik zrozumie potrzebę nauki rolnictwa?*

Franciszek Falger w swojej kronice wspomina założenie Kółka Rolniczego w Albigowej. Píše on, że ksiądz Tyczyński zwołał gospodarzy do szkoły w jedną ze styczniowych niedziel 1889 roku i tłumaczył cel i zadania tej organizacji, powołując się na księdza Stanisława Stojałowskiego, który propagował oświatę, czytelnictwo i zakładanie kółek rolniczych. Chłopi z dużym niedowierzaniem przyjmowali wszelkie nowinki dotyczące gospodarowania, ale ksiądz Tyczyński namawiał tak usilnie, że nie było wyjścia i duża część z nich zapisała się do Kółka. Już przecież kilka lat podpatrywali z ciekawością i niedowierzaniem nowatorskie metody pracy swojego kaznodziei, który uporządkował plebańskie gospodarstwo, zamiast szesnastokibowe, robił doświadczenia z nawozami sztucznymi na niewielkich poletkach. Szło nowe i trzeba było się temu chociaż przyjrzeć, a może i spróbować samemu.

Kółku Rolniczemu przewodniczył ksiądz Tyczyński, sekretarzem przez pierwsze dwa lata Józef Gawlikowski, a od 1891 r. Andrzej Mazanek – kierownik szkoły. Oplatę wkładową ustalono na 10 centów miesięcznie dla gospodarzy i 4 centy dla kawalerów.

Kobiety nie chciały być od swoich mężów gorsze i również chciały mieć swój oddział, co spotkało się z aprobatą mężczyzn; Koło Rolnicze Kobiet założyły w 1910 roku. Spotykały się na zebraniach, aby porozmawiać o gospodarskich sprawach, o uprawie warzyw i hodowli, a może i spędzić miło czas w towarzystwie sąsiadek.

O zadaniach tej wiejskiej organizacji i jej członków można dzisiaj przeczytać z zachowanej karty legitymacyjnej wystawionej przez Zarząd Główny Towarzystwa Kółek Rolniczych na „trzech-

lecie 1914-1916”. Oto one w pełnym brzmieniu:

1. „Towarzystwo Kółek Rolniczych – to związek dla dobra ludu wiejskiego. Zadaniem jego bowiem nieść pomoc włościanom w ich zawodowej pracy, oświecać ich, a przez skupienie sił do zgodnego, a dobrze naprzód obmyślonego działania, umacniać ich, doprowadzać do lepszego bytu i wyzwalać z biedy i ciemnoty. Przez Towarzystwo Kółek Rolniczych łączą się włościanie całego kraju w jedną całość. Jak łańcuch z ogniw, tak Towarzystwo Kółek Rolniczych składa się z pojedynczych Kółek. Wszystkie Kółka muszą być mocno spójne jedno z drugim, żeby ten łańcuch jedności, co lud wiejski w jedną ma łączyć całość, był silny. Każde Kółko z osobna musi być silne, bo gdy ogniwa są słabe, rozlecą się choćby je najlepiej spoić.

2. Zgoda buduje, niezgoda rujnuje. Członkowie Kółka powinni nie tylko zgodnie w Kółku dla wspólnego dobra pracować i wystrzegać się wszelkich sporów, zawiści między sobą i podejrzeń, ale powinni ponadto starać się, aby duch zgody i jedności objął całą gminę. Bo w jedności siła. Tylko jednością i zgodą lud wiejski wyzwoli się od zdzierstwa niesumiennych kupców, od wyzysku lichwiarzy i od tego najgorszego wroga, ciemnoty. A najlepszy sposób, żeby w gminie zgodę i jedność krzewić – to dobry przykład. Więc też członkowie Kółka powinni zachowywać się zgodnie w całym swym sąsiedzkim pozyciu, jak na dobrych obywateli i gminy przystało. Wszyscy razem i każdy z osobna powinni przestrzegać, żeby między członkami Kółka nie było sporów i kłótni, a wynikiem nieporozumienia powinni usuwać po sąsiedzku, polubowną zgodą, a nie włożyć się po sądach.

3. Nie ma praw bez obowiązków. Kto korzysta z praw członka Kółka Rolniczego – ten musi pilnie spełniać obowiązki swoje względem Kółka. Pierwszym obowiązkiem jest płacić regularnie wkładki do Kółka. Drugim obowiązkiem wystrzeżać się karczm, natomiast uczęszczać na zgromadzenia Kółka, tam wspólnie się naradzać i pouczać o poprawnej gospodarce, tam po poważnej pogadance zająć się godziwą zabawą. Trzecim obowiązkiem czytać „Przewodnika Kółek Rolniczych”, korzystać z jego rad i pracować nad podniesieniem swego gospodarstwa, a innych do starannej pracy na roli zachęcać. Czwartym obowiązkiem jest wspólnie ze wszystkimi członkami Kółka ku polepszeniu dobrobytu swej gminy pracować i we wszystkim popierać działalność swego Kółka i Towarzystwa Kółek Rolniczych. Piątym obowiązkiem zapotrzebowania swe wspólnie pokrywać, a więc kupować zbiorowo przez Kółko Rolnicze nawozy sztuczne, nasiona, pasze treściwe, maszyny, węgiel itp., gdzie zaś sklep Kółka Rolniczego istnieje, z niego tylko pobierać towary. Pamiętać, że kto przeciw tym obowiązkom wykracza, ten spodziewanych korzyści z Towarzystwa nie odniesie, bo korzyści uzyskać można tylko usilną a zgodną pracą i spełnianiem przyjętych dobrowolnie na siebie zobowiązań”.

Pod kierownictwem księdza Tyczyńskiego Kółko rozwijało się i pracowało dla dobra wsi i jej mieszkańców. Z początku na zebrania przychodziło od 30 do 40 osób, a w latach trzydziestych nawet 260. Na spotkaniu w dniu 22 kwietnia 1906 r. w obecności 29 członków na wniosek ks. A. Tyczyńskiego zawiązano Ochotniczą Straż Pożarną w Albigowej, a prezesem został wybrany Jakub Kuźniar. Wkrótce członkowie Kółka przystąpili do Towarzystwa Rolno-Gospodarczego okręgu jarosławsko-łańcuckiego, widząc z tego korzyści dla gromady oraz założyli stajnię zarodową (1906).

Wielokrotnie rozmawiano o odebraniu szynków żydom, gdyż rozpijali chłopów, którzy niejednokrotnie musieli za wódczane borgi oddawać ojcowiznę. Szeroko rozwinęła się akcja odczytowa i członkowie Zarządu przygotowywali referaty na podstawie prasy rolniczej, którą umiejętnie podsuwał im ksiądz przewodniczący. Wybór gazet był naprawdę duży: *Przewodnik Kółek Rolniczych*, *Gazeta Niedzielną*, *Zorza Ojczysta*, *Prawda*, *Przyjaciel Ludu*, *Zagroda Wzorowa*, *Chłopskie Życie*, *Gospodarcze*, *Wiadomości Rolnicze*, *Przewodnik Gospodarski*, *W Obronie Prawy*, *Małopolskie Tygodnik Rolniczy*. Podczas zebrań miały miejsce odczyty, pogadanki, referaty zapraszanych osób. Dotyczyły one bardzo wszechstronnej wiedzy o prowadzeniu gospodarstwa rolnego i hodowli. Prowadzono wiele kursów i zapraszano prelegentów w różnych stron Polski. Mogli w nich uczestniczyć także wszyscy chętni mieszkańcy wsi.

Ks. Antoni Tyczyński napisał w księdze protokołów: „Od 20 – 30 października [1907] bawił w naszej wiosce (mieszkał na plebanii) W. Pan Stanisław Tylicki z Warszawy i codziennie wieczorem miewał wykłady gospodarskie. Wykłady tego Pana miały formę uczoną, książkową, styl wysoki. Mało przeto zrozumiane były przez słuchaczy, toć co dzień mniej było słuchających, a wielka szkoda, bo W. Pan Tylicki omawiał kwestie gospodarcze zasadnicze, z których nasz rolnik, gdyby umiał wnioskować, mógłby odnieść wielkie korzyści praktyczne. Kiedyż wreszcie nasz rolnik zrozumie potrzebę nauki rolnictwa? W czwartą niedzielę adwentu r. 1907 zaproszony przez przewodniczącego ks. Stanisław Siara proboszcz z Krasnego miał na zgromadzeniu Kółka Rolniczego i w obecności zaproszonych nieczłonków wykład o korzyściach zaprzęgania (użycia) krów do pracy w roli. Wykład był bardzo jasno, barwie, swobodnie i interesująco wygłoszony. Uwaga słuchaczy naprężona. Słuchaczy porwał prelegent, niejedną wyszedł z postanowieniem przynajmniej spróbowania użycia krów do pracy w polu. Dodać trzeba, że na tym wykładzie było obecnych kilku członków Kółka Rolniczego z Handzlówki. Przy rozchodzeniu się słuchaczy do domu słychać było zdania, że warto było na takie zgromadzenie poświęcić czas i trud”.

W 1908 roku do Zarządu Kółka Rolniczego weszli: jako przew. ks. A. Tyczyński, zastępca Jakub Kuźniar wójt, Jędrzej Trojnar, Jan Bartman oraz sekretarz i skarbnik Michał Schonborn, miejscowy organista. Rok później sekretarzem wybrano Franciszka Falgra, który sprawował kilka funkcji w różnych wiejskich organizacjach i spółkach.

Gospodarze kupowali ziemniaki sadzeniaki, owies, jęczmień i pszenicę w Mikulicach, w dobrach Jerzego Turnau. Wielokrotnie jeździli tam na wycieczki, by zwiedzać wzorowe gospodarstwo i podglądać nowoczesne sposoby uprawy. Turnau namawiał chłopów do zakładania doświadczalnych poletek, gdzie sadzono nowe odmiany ziemniaków, siano mieszanek stosowane na poplon, stosowano nawozy sztuczne, aby naocznie przekonać się o ich skuteczności. Takie poletka rzeczywiście były w Albigowej i tam, używając współczesnego określenia, testowano nowości.

Zbierano zamówienia na kalendarz rolniczy i zajmowano się jego rozprowadzaniem i tak np. w roku 1910 sprzedano ich 66, co świadczyło o potrzebie zdobywania wiedzy rolniczej. Kalendarz czy gazetę czytało zawsze kilka osób, podając je sobie z rąk do rąk. Można więc liczbę czytających potroić.

Do pracy w tej organizacji włączyli się także nauczyciele ze szkoły powszechnej: wspomniany kierownik Andrzej Mazanek, Alojzy Szary i Roman Mazanek (uczyli śpiewu), Józef Marciniak, Zofia Dobrowolska, Bolesław Stecki, a także nauczyciele ze Szkoły Gospodyń, później Szkoły Rolniczej, wygłaszający systematyczną i zaplanowaną akcję odczytową, uczącymi pomieszczeń na spotkania, przygotowujący przyjęcia po kursach i podejmujący gości Kółka Rolniczego. Miejscowe nauczycielstwo czynnie

uczestniczyło w życiu społecznym wsi. Była to bardzo owocna współpraca.

We wsi było dużo sadów, które systematycznie unowocześniano, stosując nowe odmiany na miejsce wyradzających się drzewek. W naszych okolicach przeważały jabłonie i śliwy, rzadziej sadzono grusze ze względu na nieodpowiednią ziemię. Szkółkę drzewek miał też przy plebanii ks. Tyczyński. Sadzonki sprowadzano od hrabiego Brunickiego z Podchorzec, księcia Sanguszków z Tarnowa, z Glinki pod Krakowem, ze szkółek Powiatowego Zarządu Kółek Rolniczych z Łańcuta, również od sąsiadów z Handzlówki. Szczególnie wiele sadów zostało założonych w 1910 roku w rocznicę obchodów 500. rocznicy zwycięskiej bitwy pod Grunwaldem i nazywano je „Pomnikami grunwaldzkimi”. Przetrwaly one do srożej zimy 1928/1929, podczas której sady zostały prawie doszczętnie zniszczone i potem z wielkim trudem je odbudowano. Zima z 1939/1940 znowu wyrządziła ogromne szkody w sadach. Aby je na nowo założyć, zaczęto na masową skalę sprowadzać drzewka ze szkółek księcia Lubomirskiego z Przeworska i hrabiego Potockiego z Łańcuta. Zamówienia sięgały aż 1000 sztuk, interesowano się także krzewami owocowymi.

Chłopi mogli zdobyć wiedzę o sadownictwie na kursach szkoleniowych, a Zarząd Główny Kółek we Lwowie chętnie przysyłał swoich prelegentów, których z kolei z Łańcuta przywożono i odwożono furmankami. Część teoretyczna odbywała się w sali szkolnej, a praktyczna, demonstracyjna w sadzie. Po zakończonym kursie urządzano dla wszystkich uczestników gościnę.

Chlubą albigowskiego gospodarza była mniejsza lub większa pasieka, a do podkarmiania pszczoł w okresie jesienno-zimowym Kółko Rolnicze sprowadzało dla hodowców specjalny cukier. W niektórych domach używano się więcej miodu niż masła.

Kółko Rolnicze w Albigowej

c.d. ze str. 23

Bardzo ważną sprawą było otwarcie 12 II 1911 r. sklepu Kółka Rolniczego. Mieścił się w kancelarii gminnej udostępnionej przez naczelnika gminy w zamian za odrestaurowanie pomieszczeń. Po rozebraniu starej kancelarii i wybudowaniu na tym miejscu domu ludowego w 1921 r. sklep przeniesiono do nowego lokalu. Była to prężna spółka spożywcza oparta na udziałach jej członków, podobnie jak inne działa-

jące we wsi - spółka drenarska, mleczarska, przemysłowo-handlowa, kasa Stefczyka. Udziałowcy mieli zagwarantowany odpowiedni procent od zysków, zatrudniali kierownika, kasjera (potem połączono te dwie funkcje) i sprzedawcę. Trzeba wspomnieć, że prócz sklepu udziałowego były we wsi jeszcze inne włościańskie i żydowskie.

W pracy w Kółku Rolniczym było zaangażowanych wiele osób. W skład Zarządu w 1914 r. weszli: jako przew. ks. Edward Sandałowksi, zastępca Jakub Kuźniar - naczelnik gminy, sekretarz Franciszek Fal-

ger, skarbnik Wojciech Szpunar młodszy, gospodarz Jędrzej Babiarczy, członkowie: Antoni Inglot, Jędrzej Trojnar, Franciszek Reizer, Jan Kramarz. W oddziale kobiet wybrano: na przew. Wiktoria Albigowską, zastępczynię - Marię Drewniak, na sekretarkę Aldonę Sambra - Kahane (kierowniczkę Szkoły Gospodyń Wiejskich), a skarbniczką została Katarzyna Inglot.

Po odpowiednich przygotowaniach w 1914 r. zawiązano w Albigowej Związek Hodowli Włościański.

c.d. w następnym numerze „GŁ”

KUNYSZ WALENTY – chłopski pisarz 18 X 1898 – 15 XI 1982

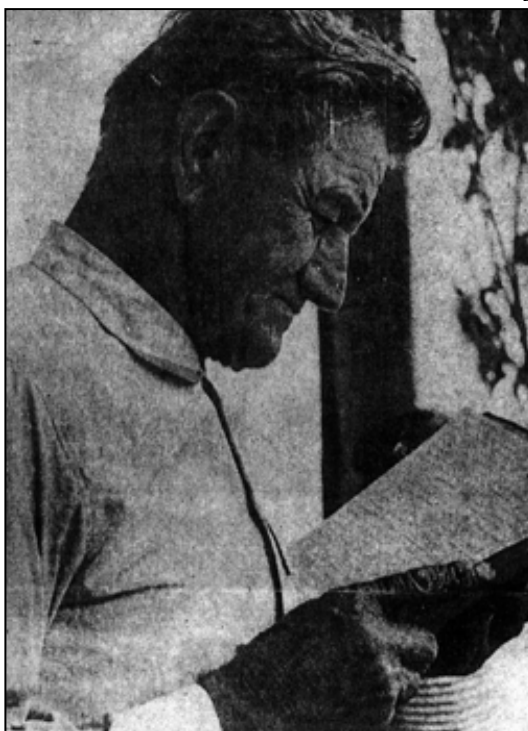
Poniżej przedstawiłem życie Walentego Kunysza - chłopca ze wsi Kraczkowa, niezmordowanego zbieracza pieśni ludowych, przysłów i innych wytworów kultury ludowej. Opublikował też sporo przysłów ludowych oraz „Wesele Kraczkowskie” (1968). Kunysz w czasie przedwojennym tworzył wiersze nowe, felietony, żarty, sztuki sceniczne itp. Te wszystkie materiały zebrał i postanowił wydać pn. „Z życia praojców”, wysyłając w lutym 1939 prof. Bujakowi do Lwowa. Podczas II wojny materiały zaginęły. Kunysz Walenty zmarł 15.11.1982 r. i został pochowany na cmentarzu na Wilkowyj.

Do opracowania wybierałem fragmenty z jego pamiętnika napisanego w formie książki pt. “Wścibski i wrzicki. Pamiętnik chłopca Galicyjskiego”, wydanej przez Ludową Spółdzielnię Wydawniczą w 1973 r. Zachęcam do przeczytania tej książki i zapoznania się z życiem chłopów galicyjskich, które kształtowało się w latach przedwojennych i w okresie wojen do 1944 roku.

Tadeusz Kluz

Walenty Kunysz urodził się 18 X 1898 r. Był najmłodszy z rodzeństwa. Najstarsza była siostra Maria, później Jan i Katarzyna, którzy zmarli po kilku miesiącach życia. Walenty był zdrowym i krzepkim chłopcem, przysparzał rodzicom wiele radości. W 1908 r. został zapisany do szkoły, którą ukończył w 1912 r. Dalszą naukę chciał kontynuować w mieście, lecz rodzicom brakowało pieniędzy na edukację syna. W zimie 1913 – 1914 r. ojciec skierował go do terminu, ażeby tam nauczył się zawodu szewca. Nauka trwała 3 miesiące. Później buty robił w domu. W wolnym czasie interesował się życiem kulturalnym wioski, chodził na próby przedstawień, które odbywały się w szkole, na urządzone festyny itp.

Wspomnieć należy jak w tamtych latach żyła wieś (1900 – 1914). Ludzie mieli niewielkie wymagania, bo i także małe możliwości. Posiłki były proste i skromne. Na śniadanie ziemniaki z wodą, a na wieczerzę – woda z ziemniakami, przy małej kromeczce chleba. Na obiad kapusta, pęczaki, krupy, kasza albo

Kunysz Walenty

zacierka. U biednych, barszcz z garnka nie wychodził, a jedząc to starsi gadali: “Hej chłopczyku raz chleba dwa naszego barszczyku”.

Życie biednych polepszyło się kiedy zaczęła się emigracja do Ameryki, Niemiec i Prus. W 1914 roku również Walenty chciał jechać do Ameryki, ale ojciec mu nie pozwolił. W tym czasie we wsi powstała Drużyna Bartoszoza, a organizatorem jej był ówczesny ksiądz kanonik Stanisław Dahl, wielki Polak patriota. Drużyna liczyła około 40 członków czynnych. Komendantem był młody, energiczny kapral z wojska austriackiego, mieszkawiec wioski – Tomasz Grzywa. Przez działalność Drużyny znacznie we wsi podniósł się poziom kultury i oświaty. Częste zebrania, ćwiczenia, czytanie książek z biblioteki przez Drużynę, nie poszły na marne.

W Łańcucie nie było lekarzy, zaś na wsi pomoc nieśli znachorzy i akuszerki. W Kraczkowej byli to: Ignacy Możdżeń zwany “Cysarz” oraz “babka Szpunarka”, leczyli ludzi każdy na swój sposób, zaś zwierzętom udzielał pomocy Mendel – Żydek ślepy na jedno oko i stara Grubarka.

2 sierpnia 1914 r. wybuchła I wojna światowa, we wsi ogłoszono mobilizację – wszyscy wojskowi do lat 42 mieli się natychmiast zgłosić do swoich oddziałów. We wsi powstał popłoch, tu zabierają chłopów do wojska, a okres żniwny, tu wzywają za forszpan – konie z wozami i gospodarzem. Za kilka dni szosą główną Austriacy wieźli już rannych żołnierzy od Sieniawy. Armia austriacka w przestachu uciekała zabierając chłopom konie, bydło oraz podpalając zagrody. Podpalenie ominęło Kraczkową.

Koło Sanu przez kilka dni stał ogień, dzięki czemu armia rosyjska odniosła zwycięstwo i w szalonym tempie popędziła Austriaków pod Kraków. Przemysł jako warownia nie poddał się i był do lutego 1915 r. okrążony przez armie rosyjskie. Dopiero w lutym poddał się po zdradzeniu przez dowództwo twierdzy, zaś żołnierze szli do niewoli całymi pułkami, przeważnie Czesi i Polacy. Większość Polaków po drodze uciekała do domu. Armia rosyjska nie cieszyła się długo zdobytą Galicją, bo już 10 maja 1915 r.

Dom Walentego Kunysza

przybyły do Kraczkowej patroli i wojsko niemieckie, a za nimi armia austriacka, jak dziady i łaziki obdarte. Niespełna kilka dni później władze austriackie zarządziły pobór rekrutów i to na większą skalę. Ci co uciekli prowadzeni byli do niewoli.

Ojciec Walentego, jako 50 – latek, mimo tego, że nie odbył zasadniczej służby, został powołany do wojska i to w dniu urodzin – 20 stycznia, w dzień swego patrona św. Sebastiana. Walenty mając 17 lat i 7 miesięcy życia, 10 maja 1916 r. wstawił się na wezwanie i został wcielony do regimentu artylerii na Węgrzech (miasto Kőszeg). Był żołnierzem zdolnym, krzepkim, wesołym – wszyscy go lubili. Był najwyższym (182 cm), chodził w pierwszym szeregu. Po trzech miesiącach ćwiczeń, końcem lipca, wyruszone na front włoski pod Goryzie. Walki tam były bardzo ciężkie, zginęło wiele tysięcy żołnierzy. Dokuczał głód, żołnierze nie jedli po kilka dni. Włosi zaczęli strzelać gaz-granatami, żołnierze na to nie byli przygotowani, nie mieli gaz-masek. Austriacy przeprowadzili 11 ofensyw. Dopiero w 12 ofensywnie wygrali i ruszyli w pościgu za Włochami. Żołnierze znajdowali żywność, niestety była ona zatruta przez Włochów. Było wiele męki, trudu i niedospania, ale po 17 dniach doszli do rzeki Piawa. Austriacy przygotowali się do 13 ofensywy, o czym Włosi wiedzieli. Nie przeszkadzając w przepływie rzeki Piawo, podpuszczając 10 km za rzekę, Włosi ostrzelali ogniem artyleryjskim. Żołnierze nie mieli prawa podejść dalej i zmuszeni byli wycofać się. Bardzo dużo żołnierzy zginęło w falach Piawy. Włosi tym razem zwyciężyli, lecz nie przekroczyli rzeki. Po

tak ciężkich bojach należał się odpoczynek, ponieważ ofensyw nie ogłoszono front się ustabilizował. Żołnierze przeczuwali, że zbliża się koniec wojny i wyczekiwali go.

W okresie wojny włoskiej Walenty Kunysz był dwukrotnie na 14-dniowym urlopie. Dnia 28 września 1921 r. został wreszcie zdemobilizowany i po ciężkiej podróży, oczywiście z przygodami powrócił do domu. W domu zastał ciężko chorego ojca. Matka z młodszym synem prowadziła gospodarstwo. Walenty po powrocie postanowił przez dwa lata pokawalerować. W tym czasie kupił drzewo na pół domu oraz starą chałupę od Żyda. Z tego materiału zbudował dom. Mając dom wyszukał we wsi ładną dziewczynę, lecz z kiepskim posagiem, dwa i ćwierć morgi pola i krowę. W dniu 27 czerwca 1923 r. odbył się ślub. Miesiąc po ślubie państwo młodzi zamieszkali we własnym domu.

Walenty Kunysz w zimie naprawiał buty, robił wozy i beczki. W taki sposób zarabiał na życie. 24 maja 1924 r. urodził się pierwszy syn – Mieczysław. W roku 1926 we wsi miały się odbyć wybory na radnych i wójtów. We wsi rozgorzała straszna agitacja o podłożu politycznym. Było dwa stronnictwa: Polskie Stronnictwo Ludowe „Piast” i Związek Chłopski. Wybory wygrało PSL „Piast” wybierając na wójta swojego człowieka. W tym samym roku odbyły się wybory do Zarządu Kółka Rolniczego. Wójt został prezesem natomiast Walenty Kunysz – kasjerem, po 9 miesiącach objął kierownictwo sklepu Kółka Rolniczego. W dniu 12 maja 1928 r. Kunyszowi urodziła się córka Janina. Żona po urodzeniu córki ciągle chorowała, Walenty zmuszony był jeździć

z nią do lekarza w Rzeszowie. Lekarz powiedział, lekarstwem na dolegliwości żony będzie kolejna ciąża. Po 9 miesiącach narodził się synek. Stan żony znowu się pogorszył. Przeczuwając swoją śmierć, wskazała mężowi z jaką kobietą ma się powtórnie ożenić, aby dobrze wychować dzieci. 30 lipca 1930 r., w wieku 27 lat zmarła na tyfus brzuszny. Niedługo po śmierci żony Kunysz postanowił ponownie wstąpić w związek małżeński. Poszedł do wskazanej przez pierwszą żonę kobiety, złożył oświadczenie, które przyjęto. 23 września odbył się ślub. Wesele było huczne. Majątek powiększył się o dwa i pół morgi pola, dwie krowy i stajnię. W marcu 1932 r. urodziła się córeczka Aniela, a 18 sierpnia 1934 r. urodziły się dwojaczki Antoś i Józia.

Walenty sprzedawał w sklepie. Zaczął też utrzymywać ludową kulturę na papierze. Tworzył wiersze, nowele, myśli chłopskie, felietony, żarty, sztuki sceniczne. Na podstawie tychże materiałów napisał książkę „Z życia praocjów”. W porozumieniu z prof. Bujakiem we Lwowie przesłał materiały do korekty. Niestety zaginęły one podczas wrześniowej wojny w 1939 r. i nie doczekały się wydruku. Tuż przed wojną napisał sztukę w pięciu aktach pt. „Wesele kraczkowskie”. Sztuka ta grana jest do dnia dzisiejszego.

Chłopi chcący zakupić kawałek ziemi zmuszeni byli zaciągnąć pożyczkę i dowiedzieli się, że w Państwowym Banku Rolnym we Lwowie można zaciągnąć pożyczkę na 10 lat z 5% odsetkami rocznie. Kunysz i inni chłopi ze wsi zaczęli się ubiegać o tą pożyczkę. Składali podanie i inne dokumenty prawne u notariusza w Starostwie w Łańcucie. Aby przyspieszyć załatwianie sprawy byli 8 razy u notariusza, a ten ciągle odpowiadał, że nie ma odpowiedzi ze Lwowa. Wybrali się jeszcze po raz dziewiąty i wszczęli awanturę taką, że notariusz uciekł z biura. Jeden z chłopów zaglądnął do szuflady biurka i okazało się, że wszystkie ich podania o pożyczki i dokumenty prawne leżały przez pół roku i nie zostały wcale wysłane. Zabrali wszystko na naręczę i poszli do Starosty z Boguchwały by mu opowiedzieć o całej sprawie. Starosta zmieszał się i nie chciał słuchać chłopskich wywodów pod adresem adwokata. Wstał od biurka i krzyknął „Wy chłopcy toście są zacofane, naiwne, niewyrozumiałe!”, i kazał się im wynosić otwierając drzwi. Wtedy Kunysz rzucił plik papierów pod nogi Staroście. Obiema rękami złapał za bary i obaj wylecieli jak z procy za drzwi. Momentalnie wepchnął go do kąta, dał mu dwa kopniaki i pięścią w głowę. Po wyjściu ze Starostwa, po przejściu 300 metrów, zaczęło pędzić za nim dwóch policjantów. Dogonili go

c.d. na str. 26

KUNYSZ WALENTY

c.d. ze str. 25

pytając czy nie widział Walentego Kunysza. Odpowiedział, że nie. Policjanci poszli naprzód, a on skręcił na polne drogi w kierunku domu. W pierwszym dniu policja nie odnalazła go, dopiero w drugi dzień został aresztowany. Na posterunku spisano protokół i puszczono go do domu. Starosta wniósł skargę do sądu, lecz sprawę przegrał, bo Kunysza uniewinniono.

29 czerwca 1936 r. brał udział w manifestacji chłopskiej w Nowosielskach. Widząc Marszałka Rydza-Śmigłego i jego generałów i masę chłopską krzyczał "Precz z rządem niech żyje Witos". W dwa lata po śmierci pierwszej żony, zachorowała mu druga żona, lecz cudem została wyleczona. Mały Antoś nabawił się choroby angielskiej (krzywicy). Wyleczył się po dłuższej kuracji. Życie chłopów na wsi się uprzykrzyło. Chłopów włóczono po sądach, nakładano grzywny, sypały się surowe kary. W czerwcu 1932 r. nawiedziła te tereny powódź akurat w okresie przedżniwnym. W 1934 r. grad wybił prawie doszczętnie wszystkie rośliny. Ludzie wyjeżdżali do Argentyny, Francji, Łotwy, Kanady szukając chleba. Panowało duże bezrobocie.

W dniu 1 września 1939 r. wybuchła wojna z Niemcami – nowy strach i popłoch wśród ludności cywilnej. 9 września niemieckie oddziały stanęły pod bramami Rzeszowa, zaś 10 września (niedziela) Niemcy wkroczyli do wsi Kraczkowa. Zaczęła się smutna i ciężka dla Polaków okupacja. Nazwę Łańcuta zmienili na Lanschut. Starostą mianowali hrabiego Alfreda Potockiego. We wsi zakwaterowały się na dłuższy czas oddziały niemieckie. Rozkazali sołtysowi wyznaczyć 10 zakładników, w razie gdyby Niemcom stało się coś złego, zakładnicy mieli przypłacić życiem. W Łańcucie, w parku angielskim hrabiego Potockiego, Niemcy urządzili obóz z jeńcami wojska polskiego. Całymi masami zapędzili polskich żołnierzy, było zimno, padał deszcz i dokuczał głód. Miejscowa ludność oraz z okolicznych wsi dokarmiała jeńców, lecz Niemcy bronili. Dużo jeńców uciekło, ci którzy zdobyli cywilne ubrania. Po dłuższym czasie Niemcy doprowadzili jeńców do stacji PKP Łańcut, ładując do wagonów wywozili w niehumanitarnych warunkach. Następnie okupanci przystąpili do utrwalenia władzy w powiecie i na wsiach. Nałożyli na rolników wysokie kontyngenty zboża, mięsa, mleka i jaj oraz ziemniaków. Wśród ludności zaczął się głód i nędza. Z wiosną 1941 r. zwały się ogromne oddziały Niemców do wsi i zajęły kwatery po wsiach i stodołach gdyż przygotowywali się do uderzenia na Związek Radziecki. Niemcy zaczęli wojnę z Żydami.

Tworzono po miastach getta i wzywano Żydów do wstawienia się w nich. Część Żydów nie wstawiała się na wezwanie i uciekała do różnych kryjówek, później żandarmeria niemiecka i policja urzędowała łapanek i strzelała do nich. W Łańcucie wśród żandarmerii najgroźniejszy był niejaki Kokot z pochodzenia Czech. Wśród ludności Łańcuta i okolic był postrachem.

Na Kunysza zaczęły się walić same nieszczęścia: ciężka choroba syna i siostry, oraz śmierć dziewięcioletniej córki Józki. Z rozpacz i żalu za dzieckiem zachorowała ciężko żona: anemia, nerwy i płuca. Był zmuszony leczyć ją u najlepszych lekarzy – kosztowało to wiele pieniędzy.

Niemcy wojnę przegrywali, zaczęła się ucieczka, w niedzielę rano 30 lipca 1944 r. armia radziecka wkroczyła do wioski. Był to pierwszy dzień w wyzwolonej Ojczyźnie.

Żona Walentego Kunysza wraz z wnuczkami.

Rekolekcje formacyjne „Przypatrzcie się bracia powołaniu waszemu”

Fragment listu św. Pawła do Koryntian stał się myślą przewodnią ORAR-u II°, który odbył się w dniach 15-18.02.2007 r. w Szkole Podstawowej im. Jana Pawła II w Kraczkowej. Rekolekcje prowadził ks. Andrzej Niemiec - wikariusz w parafii Zręcin oraz małżeństwo Urszula i Stanisław Radłowie z Krosna. W rekolekcjach uczestniczyli członkowie Domowego Kościoła z rejonu Łańcut I i Łańcut II oraz małżeństwa z Rzeszowa, Radymna i Jarosławia. Wśród uczestników obecni byli moderatorzy rejonowi ks. Zbigniew Malec i ks. Jacek Zarzyczny. W rekolekcjach uczestniczył również proboszcz parafii Kraczkowa ks. Mieczysław Bizior.

Ogółem w rekolekcjach brało udział 120 osób. Posługę diakonii muzycznej pełniła młodzież z Kraczkowej, która opiekowała się również dziećmi małżeństw biorących udział w rekolekcjach. Rekolekcje rozpoczęły się w czwartek wieczorem zawiązaniem wspólnoty, konferencją oraz Mszą św. w Kościele parafialnym p.w. św. Mikołaja biskupa w Kraczkowej.

Uczestnicząc w konferencjach wygłaszanych przez ks. Andrzeja zastanawiali-

śmy się nad naszym powołaniem do małżeństwa, rodziny i służby w Domowym Kościele

W piątek i sobotę para moderatorska przybliżyła nam na czym polega posługa pary animatorskiej, jakie stają przed nią zadania i jak można pokonywać różne trudności pojawiające się na tej drodze. Wspólne rozmowy były okazją do podzielenia się swoimi sposobami rozwiązywania problemów, związanych z posługą animatorów kręgu. Był czas na wymianę doświadczeń i wzajemnego ubogacania się. Nie zabrakło spotkań w grupach i dzielenia się Słowem Bożym.

Rekolekcje zakończyły się dziękczynieniem złożonym Panu Bogu we Mszy Świętej. Jesteśmy wdzięczni za błogosławiony czas tych rekolekcji, w którym mogliśmy przypatrzeć się powołaniu naszemu i na nowo, odpowiedzialnie podjąć posługę w Domowym Kościele wobec tych wszystkich, których Pan postawi na naszej drodze.

Iwona i Zbigniew Mendralowie – para rejonowa Łańcut II

Zwyczaje wielkanocne w innych krajach

Wielkanoc jest największym chrześcijańskim świętem i stanowi główną uroczystość w roku kościelnym. To najstarsze święto Kościoła upamiętniające śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Wielkanoc zawsze przypada na pierwszą niedzielę po wiosennej pełni księżyca i obfituje w różnego rodzaju tradycje. Zwyczaje i symbole świąt, w każdym kraju różnią się od siebie. Dla nas Polaków kojarzą się z malowaniem i święceniem pisanek, świątecznym śniadaniem, śmigusem-dyngusem.

A jak wyglądają tradycje świąt Wielkiej Nocy w innych krajach?

Francja – Święta we Francji łączą się z tradycją szukania czekoladowych jajek ukrytych w ogrodzie. Francuska legenda głosi, iż dzwony kościelne, które poleciały do Rzymu oznajmić śmierć Jezusa, wracając o świcie w świąteczną niedzielę zrzuciły na ziemię czekoladowe jajko. Dlatego też dzieci, w niedzielny poranek, szukają w ogródkach czekoladowych niespodzianek. Świąteczną potrawą, jedzoną w niedzielę, jest słynny na całą Francję udziec jagnięcy. Święta wielkanocne w tym kraju traktowane są raczej jako dni wolne od pracy. Nie ma też zwyczaju wysyłania życzeń wielkanocnych.

Niemcy – Głównym symbolem świąt w Niemczech jest zajac. Tradycją jest świąteczna zabawa szukania jajek, czekoladowych zajączków i prezentów. Ważnym elementem jest również dekorowanie domów „wielkanocnymi drzewkami” - są to gałązki z młodymi listkami, ustrojone kolorowymi, wiszącymi jajkami. Wielkanocnymi potrawami są baby drożdżowe, pieczeń, knedle, sernik, dobra kielbasa.

Wielka Brytania – Dla Brytyjczyków najważniejszym dniem świąt jest Wielki Piątek. Wtedy wszyscy wierni kościoła protestanckiego biorą udział w mszy świętej. W Niedzielę świąteczną członkowie rodziny odwiedzają się obdarowując czekoladowymi jajkami. Charakterystyczny jest również zwyczaj szukania w ogrodzie jajek oraz przystrajanie domów gałązkami z kolorowymi jajkami.

Włochy – We Włoszech tradycja świąt jest nieco bogatsza. W Wielki Czwartek, po ostatniej mszy, we wszystkich kościołach otwarte zostają groby pańskie. Ważne jest by tej nocy zobaczyć nie mniej niż 3 groby. W Wielki Piątek odbywają się liczne procesje. Wielkanoc czyli Pasqua – Włosi świętują w domu. Najważniejszym momentem dnia jest obiad, na który podawana jest baranina lub jagnięcina oraz drożdżowe ciasto w kształcie gołębia, który symbolizuje dobrą nowinę. Warto dodać, że we Włoszech symbolem związanym z Wielkanocą nie są jajka, ale baranek. Nieznane jest tam również święcenie pokarmów w Wielką Sobotę.

Rosja – W Rosji Pascha, bo tak nazywana jest Wielkanoc przez Prawosławnych, obchodzona jest nieco później niż u katolików. Przebiega w rodzinnej atmosferze. Ważnym elementem tradycji jest barwienie jaj na kolor czerwony, który symbolizuje krew Chrystusa Pana. W Sobotę następuje poświęcenie pokarmów. Rosjanie święcą jajka, wielkanocne baby i paschę, czyli potrawę z białego sera utartego z masłem, żółtkami i bakaliami. W nocy z Wielkiej Soboty na Wielką Niedzielę odbywają się nabożeństwa połączone z uroczystą procesją wokół świątyni. W czasie procesji wier-

ni trzymają w rękach świece. Msza trwa kilka godzin.

Czechy – W Czechach świętuje się tylko wielkanocny poniedziałek – Szmigrus – podczas, którego dziewczyny oblewają z okien wodą chłopców, a oni wbiegają do domu i biją je pomlaskami czyli plecionymi warkoczami z wierzbowych gałązek. Następnie obite dziewczyny wrzucane są do strumyków lub do wanny napelnionej wodą. Gdy dziewczyny są już zmoczone rozpoczyna się poczęstunek. Na stole znajduje się baranek z ciasta, słodycze oraz śliwowica, morełówka lub wódka. Z tego stołu domownicy pojadają ale nie siadają by biesiadować.

Hiszpania – Tradycją w tym kraju są procesje upamiętniające drogę krzyżową Chrystusa. Hiszpański Semana Santa jest dużym wydarzeniem. Artyści przygotowują drewniane rzeźby prezentujące postać Jezusa i drogę jego męki, które udekorowane są kwiatami i przenoszone z kościoła do kościoła. W czasie procesji prezentowane są inscenizacje z ostatnich dni życia Jezusa. Same święta wielkanocne nie mają wielkich tradycji. Są to dni wolne od pracy, które spędza się na rodzinnych wyjazdach.

Opr. Katarzyna Karczmarska
na podst. inf. internetowych

STOWARZYSZENIE KULTURALNE CHÓR FRAZA
OŚRODEK KULTURY W KOSINIE
CENTRUM KULTURY GMINY ŁAŃCUT
zapraszają na

IX KONCERT PIEŚNI WIELKANOCNEJ

który odbędzie się

22 kwietnia 2007 r. (niedziela) o godz. 17⁰⁰
W KOŚCIELE PARAFIALNYM W KOSINIE

WYKONAWCY:

- Chór z Białki k/Błazowej
- Chór „Nicolaus” z Kraczkowej
- Chór z parafii ojców karmelitów z Przemyśla
- Chór „FRAZA” z Kosiny
- Zespół instrumentów dętych

W koncercie chóry wykonają do 4 pieśni o tematyce wielkanocnej oraz w finale wspólnie 2 pieśni. Koncerty Pieśni Wielkanocnej są imprezą cykliczną, mającą już swoje tradycje. Dzięki nim chcemy propagować śpiew chóralny i muzykę klasyczną. Co roku prezentują się inne chóry. Do tej pory w koncertach wystąpiło 24 chóry, głównie z terenu naszego województwa, ale nie tylko. W 2002 r. śpiewał tu polski chór „Echo” ze Lwowa, a w 2005 r. Chór „Jasapati” z Węgier.

Są to koncerty wyjątkowe w duchu wielkanocnego świętowania. Mają niepowtarzalną atmosferę, również dzięki wspaniałej i wiernej publiczności.

Serdecznie zapraszamy! Organizatorzy

5-lecie Koła Pielgrzymkowo – Turystycznego

30 stycznia 2007 r. w Ośrodku Kultury w Albigowej odbyło się uroczyste spotkanie z okazji 5-lecia działalności Koła Pielgrzymkowo – Turystycznego.

Gości i członków Koła powitała przewodnicząca Janina Głuszek. W swoim referacie przedstawiła działalność Koła: „Koło zostało założone 20 stycznia 2001 r. Hasłem Koła jest „Zwiedzanie miejsc kultu Jezusa Chrystusa, NMP – wpisane w dziedzictwo kulturowe narodu polskiego oraz zabytki architektury i budownictwa najwyższej światowej wartości artystycznej i historycznej”. Koło swoją działalność rozpoczęło w Albigowej, obecnie swym zasięgiem obejmuje gminę Łańcut, Markowa, Chmielnik, Domaradz, miasto Łańcut, Rzeszów. W okresie 5-ciu lat zorganizowano 68 pielgrzymko – wycieczek, w tym 4 zagraniczne. Współpracowano z różnymi turystycznymi: „Pogórzanin” w Łańcut, „Trans-Pol”, firmą Stanisława Surmacza, firmą Antoniego Bytnara i Jana Sobka. Obecnie współpracujemy z firmą turystyczną Jolanty Szury. W 2006 r. organizowano pielgrzymki przy współpracy ks. Witolda Głuszka. Mieliśmy wspaniałych przewodników (Bar Aleksander, Haspel Elżbieta, Nachrzaz Tomasz, Cebula Janusz, obecnie Robert Szura), którzy szczegółowo zaznajamiali nas z historią zabytków muzealnych, miastami, walorami krajobrazów. Byliśmy w Sandomierzu, Krakowie, Lublinie, Wrocławiu, Warszawie, Toruniu, Zamościu, Przemyśle, Rzeszowie, Tarnowie. Zwiedziliśmy muzea, zabytkowe budowle, kościoły. Wspieraliśmy się w wędrówkach na szczyty gór m.in. w Tatrach, Pieninach, Górach Świętokrzyskich. Podziwialiśmy Morskie Oko, Jezioro Czorszyńskie. Płynęliśmy spływem Dunajca, statkiem po Wiśle, Odrze oraz w Solinie. Zwiedziliśmy jaskinie „Raj”, „Nietoperzową” i inne. Odwiedziliśmy zabytkowe kościoły i sanktua-

ria: w Częstochowie, Kałkowie, Licheniu, Kalwarii Pałacowskiej, Kalwarii Zebrzydowskiej, Łagiewnikach, Tuchowie. Na trasie naszych wycieczek znalazły się także przepiękne zamki w Krasieczynie, Lublinie, Przemyśle, Warszawie, Łańcut, Krako-

wie. Zjeżdżaliśmy windą w głąb ziemi do kopalni w Bochni i Wieliczce. Oglądaliśmy różne fabryki i zakłady produkcyjne np. huty szkła w Krośnie, Muninie, Rymanowie Zdroju, zakłady włókiennicze w Rakszawie, Fabrykę Śrub w Łańcut, hurtownię z wyrobami z wikliny w rudniku nad Sannem. Jechaliśmy szlakiem Ojca Świętego: Wadowice – Kalwaria Zebrzydowska – Łagiewniki. Byliśmy w rozgłośni Radia Maryja w Toruniu, w ogrodach botanicznych i zoologicznych w Wrocławiu, Zamościu, Krakowie, Bolestraszcach., w sanatorium w Rymanowie Zdroju, Iwoniczu Zdroju, w Bardejowie na Słowacji. Organizowaliśmy również wyjazdy do teatru i kina. Znaczenie pielgrzymko – wycieczek to budzenie u dzieci i młodzieży zainteresowania pięknem naszego kraju i jego historią, a tym samym odwrócenie ich uwagi od groźnych nałogów. Członkowie koła tworzą jedną dużą rodzinę. Trzeba dodać, iż w ciągu tych 5-ciu lat nie było ani jednego wypadku.”

Wójt Gminy Łańcut wręczył dyplomy uznania dla Janiny Głuszek, ks. Stanisława Grzywny, Stanisławy Kuźniar, Juliana Trojana i Jana Sobka. Spotkanie uświetnił występ zespołu teatralnego z Husowa.

Zespół teatralny z Husowa. fot. Anna Łobaza

Zespół Ludowy „Sonina” • Ochotnicza Straż Pożarna w Soninie
Centrum Kultury Gminy Łańcut – Ośrodek Kultury w Soninie

zapraszają na

WIELKIE WIDOWISKO PLENEROWE NAUCZANIE JEZUSA - MISTERIUM MĘKI PAŃSKIEJ

w wykonaniu Zespołu Ludowego „Sonina”

dnia 15 kwietnia 2007 r. (niedziela), godz. 19.00

górką Państwa Kiełarów, na wprost mostu na Sawie w centrum Soniny

Organizatorzy

„Rodowód Cyryla”

Gdyby meteorologia chciała zapytać się astronomii o prawdziwą przyczynę powstania orkanu, z pewnością usłyszałaby adekwatną odpowiedź. Ta pierwsza gałąź nauki mówi, że kontrasty termiczne i baryczne składają się na jego rodowód. Nauka ta nie może więc dużo wcześniej wyznaczyć daty, kiedy takie zjawisko nastąpi. Wspomniana wyżej druga gałąź wiedzy może, prawdopodobnie, tego dzieła dokonać w sposób bezbłędny. I co ciekawe, że dotyczy to nadzwyczajnych zjawisk meteorologiczno - sejsmicznych, tzw. „anomalii”. Właśnie one są potwierdzeniem reguły wynikającej z grawitacyjnych przesłanek. Chodzi oczywiście o siły „pływowe” deformujące litosferę, hydrosferę i atmosferę naszego globu. W meteorologii nic na ten temat nie można znaleźć, a przecież podręczniki fizyki to potwierdzają.

Musimy się zgodzić z tym, że siła zewnętrznych źródeł grawitacji jest wciąż przykładana w różnych punktach naszej planety. Zatem deklinacja wypadkowej wektorów, wspomnianych wyżej mas, o różnym natężeniu pola grawitacyjnego (np. w czasie perygeum i apogeum Księżyca i peryhelium Ziemi), decyduje o powstawaniu siły pływowej - jest przyczyną powstawania destabilizacji pola grawitacyjnego.

Czy można się temu dziwić, gdy Księżyc w ciągu 14 dni przemieszcza się w deklinacji (np. w ostatnim czasie) o przeszło 57 stopni kątowych? Pomnożywszy je przez 110 km na jeden stopień, otrzymujemy ponad 6000 km.

Zakłócenie jednorodności pola ma miejsce w czasie, gdy tensor południkowy otrzymuje wartość zerową (zewnętrzne źródło grawitacji najdalej od równika lub nad nim), bo następuje jego „nagły” zwrot o 180 stopni. Przeważnie wtedy tworzy się niż islandzki, którego rozległość i co za tym idzie, agresywność rośnie po sumie wektorów Księżyca i Słońca. A więc wektory się dodają i odejmują, zmieniają zwrot tensora z dodatniego na ujemny i zerowy. Dzieje się to w krótkim czasie około 7 dni. Dochodzą do tego różne epicykle związane z efemerydami źródeł grawitacji (także planet).

Zmiany w natężeniu pola grawitacyjnego (czyli jego destabilizacja) trwają na naszym globie przeważnie kilkadziesiąt godzin, bo wewnętrzne pole grawitacyjne Ziemi szybko je uzupełnia - przywraca do normalności - wygląda, zwłaszcza powłokę gazową.

Dowodem na powyższe rozważanie jest pozycja Słońca i nowiu Księżyca w dniach od 17. do 20. stycznia 2007r.

Oto „świadełstwo urodzenia Cyryla”:

1. Dolna kulminacja deklinacyjna Księżyca niżej 28 stopni kątowych w dniu 17 stycznia 2007r. (środa) przy prawie najdalszym odchyleniu od równika w cyklu 17-letnim.

2. Księżyc w fazie nowiu wstępuje na pas równikowy zbliżając się do równoleżnika Słońca 19 stycznia (-24 stopnie. 47 minut, OUT). Właśnie wtedy huragan „Cyryl” uderza na środkową Europę. Uwypuklenie powłoki gazowej na półkuli północnej jest mniejsze, bo tam mocniej przyciąga Ziemia - powstaje zatem wielkie zawirowanie masy gazowej, która gwałtownie osiada, gdyż siły

zewnętrzne wracają do równika po zwrocie tensora na przeciwny. Prawdopodobnie takie są przyczyny „narodzin” huraganu imieniem „Cyryl”.

Sceptycy mogą zapytać, dlaczego tak długo nie widać zimy? Można na to odpowiedzieć, że „spacer” Księżyca poza strefę równikową w jego 18,6-letniej kulminacji jest tego przyczyną. Trzeba stwierdzić wyraźnie, że nasz naturalny satelita „rozszerza grawitacyjnie strefę równikową” - rozciąga w kierunku biegunów powłokę gazową o 1100 km (10 stopni), pełniąc funkcję gigantycznego „mieszadła”.

Miejmy nadzieję, że żaden geofizyk nie zaprzeczy prawom natury.

Łańcut. 21.01.2007 r.

Marian Gruszek

VI Turniej siatkówki dziewcząt Sonina '2007

W dniu 16 lutego 2007 na hali sportowej Ośrodka Kultury w Soninie rozegrany został VI Turniej siatkówki dziewcząt. W tym roku zaproszenia otrzymały drużyny z Białobrzeg, Husowa, Rakszawy, Żołyni oraz drużyna gospodarzy „Victoria” Sonina działająca przy Ośrodku Kultury w Soninie. Rozgrywki odbywały się systemem każdy z każdym, rozegranych zostało 10 spotkań. Mecze grano do 2 wygranych setów do 25, 3 set tiebreak do 15.

1 mecz rozegrała drużyna gospodarzy „Victoria” prowadzona przez kierownika Ośrodka Kultury w Soninie Marcina Kisałę z drużyną Gimnazjum z Białobrzeg. Bez większych problemów mecz zakończył się wynikiem 2:0 dla „Victorii” w setach 25:12, 25:11. 2 mecz pomiędzy UKS „Rak” Rakszawa a Gimnazjum Żołynia miał znacznie bardziej zacięty przebieg i na dobrą sprawę mógł się zakończyć odwrotnym wynikiem. Zwyciężyła jednak 2:0 w setach drużyna o większym doświadczeniu z Rakszawy 25:20, 25:22. Trzeci mecz rozegrały najmłodsze drużyny biorące udział w turnieju UKS „Patria” Husów i gimnazjum Białobrzegi. Mecz ten zakończył się zwycięstwem ekipy z Białobrzeg prowadzonej przez Annę Wawro 2:0 w setach 25:10, 25:20. Kolejny mecz był dostarczyć licznej grupie kibiców sporo emocji i jak przystało na żeńską siatkówkę był pełen niespodziewanych zwrotów i punktów zdobywanych seriami. Drużyna UKS „Tęcza” z Żołyni prowadzona pod nieobecność trenerki Marty Buszty przez Janusza Busztę po niezłym spotkaniu uległa drużynie gospodarzy dopiero po tiebreaku 2:1 w setach 25:19, 11:25, 15:11. w % meczu turnieju spotkała się drużyna faworytów z Rakszawy z najmniejszą doświadczoną ekipą z Husowa pro-

wadzoną przez pana Marka Ożoga, zawodniczkę z Husowa są dopiero na początku swojej przygody z siatkówką (przyszłość przed nimi!) zatem nikogo nie zdziwił wynik meczu 2:0 na korzyść drużyny z Rakszawy w setach 25:6, 25:11. Kolejny mecz również wygrała drużyna o większym doświadczeniu (udział w rozgrywkach juniorskich na szczeblu województwa) wynik 2:0 na korzyść drużyny z Żołyni, zawodniczki z Białobrzeg walczyły dzielnie, ale większe ogranie drużyny z Żołyni pozwoliło zwyciężyć 25:15, 25:12. Magiczna liczba „7” w kolejnym meczu przyniosła szczęście drużynie „Victorii” w meczu praktycznie o 1 miejsce w turnieju. Zawodniczki z Soniny spotkały się w nim z faworyzowaną drużyną z Rakszawy, której trenerem jest Tadeusz Sitek, który kilkadziesiąt lat temu bronił barw drużyny siatkarskiej z Soniny w rozgrywkach III ligi. Pierwszy set mimo ogromnego dopingu dla gospodarzy wygrała bardziej doświadczona drużyna „Rak” Rakszawa 25:14. Zmiany dokonane przez trenera ekipy z Soniny przyniosły skutek i 2 set zakończył się zwycięstwem gospodyń 25:20. Po raz drugi zatem drużyna z Soniny rozgrywała tiebreak i po raz drugi wygrała w nim 15:12 pozostając drużyną niepokonaną w turnieju. Trzeba jednak przyznać iż sprawa zwycięstwa w tym meczu ważyła się do ostatniej piłki. Po bardzo emocjonującym meczu „na szczycie” przyszła pora na kolejne spotkanie, a zmierzyły się w nim drużyny z Husowa i Żołyni. Bezproblemowe zwycięstwo odniosły siatkarki żołyńskie 2:0 w setach 25:11, 25:9. W przedostatnim meczu turnieju spotkały się drużyny z Rakszawy i Białobrzeg. Po porażce w swoim poprzednim meczu z Soniną

c.d. na str. 30

VI Turniej siatkówki dziewcząt Sonina '2007

c.d. ze str. 29

zawodniczeki UKS "Rak" Rakszawa zdemolowały wręcz swoje przeciwniczki wygrywając 25:9 i 25:4! Teraz pozostało im tylko liczyć na porażkę gospodyń z Husowem aby wygrać turniej. Ostatni jednak mecz pomiędzy drużyną "Victorii" Sonina a drużyną o najmniejszym ograniu turniejowym nie mógł i nie zakończył się niespodzianką. Ekipa gospodarzy spokojnie w niemal rezerwowym składzie wygrała 2:0 z zawodniczkami z Husowa w setach 25:9 i 25:14 i z kompletem zwycięstw wygrała po raz pierwszy w historii VI już edycję Turnieju Siatkówki Dziewcząt Sonina '2007 rozry-

wanego corocznie na feriach zimowych w hali sportowej Ośrodka Kultury w Soninie.

Tabela końcowa rozgrywek

1 "Victoria" Sonina	8 pkt	8:2
w setach		
2 UKS "Rak" Rakszawa	6 pkt	7:2
w setach		
3 UKS "Tęcza" Żółnia	4 pkt	5:4
w setach		
4 Gimnazjum Białobrzegi	2 pkt	2:6
w setach		
5 UKS "Patria" Husów	0 pkt	0:8
w setach		

Podczas uroczystego zakończenia turnieju wszystkie drużyny odebrały z rąk Przew. Rady Gminy Łańcut Romana Skomry, sołtysa Soniny Stanisława Krzywono-
sa, prezesa LKS „Sawa” Sonina Czesława Piątka oraz kierownika Ośrodka Kultury w

Soninie Marcina Kisały pamiątkowe puchary i dyplomy ufundowane przez Wójta Gminy Zbigniewa Łożę i dyrektora Centrum Kultury Gminy Łańcut Andrzeja Łobazę, dodatkowo indywidualne wyróżnienia otrzymały:

Małgorzata Hajduk – najlepsza zawodniczka turnieju ("Victoria" Sonina)

Dorota Haładej – najwszechstronniejsza zawodniczka drużyny ("Victoria" Sonina)

Anna Decowska – najlepiej atakująca (UKS "Rak" Rakszawa)

Marta Gnyp – najlepsza libero (UKS "Rak" Rakszawa)

Ewelina Golba – najlepiej blokująca ("Victoria" Sonina)

Sylwia Nosek – najlepsza rozgrywająca ("Victoria" Sonina)

Joanna Szostecka – najlepiej zagrywająca (UKS "Rak" Rakszawa)

Marcin Kisała

Pożegnanie Teofila Zuber

komitant, były sołtys Głuchowa, długoletni działacz społeczny, człowiek skromny i pracowity.

Urodził się w 1925 roku w Głuchowie, jako syn rolnika. Tu spędził dzieciństwo i młodość. Później pracował w Łańcuckiej Fabryce Śrub. Wraz z żoną prowadził gospodarstwo rolne. Wychował syna i 2 córki. Po śmierci żony i usamodzielnieniu się dzieci ożenił się po raz drugi i zamieszkał w

3 marca 2007 r. do Wieczności odszedł Teofil Zuber – mąż, ojciec, dziadek, kolega,

Czarnej. Teofil w swoim życiu poświęcał dużo czasu na dzia-

łalność społeczną. Należał do Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici”, Polskiego Stronnictwa Ludowego. Był działaczem Kółka Rolniczego, Spółdzielni Samopomocy Chłopskiej i Związku Kombatantów. W latach 1980 – 1988 był sołtysiem Głuchowa. Dostrzegając różnorodne potrzeby mieszkańców wsi, był także inicjatorem wielu przedsięwzięć. Szczególną aktywnością wykazał się przy budowie Domu Ludowego, „Grzybka”, kładki na rzecę, przystanku kolejowego jak również przy budowie i modernizacji dróg.

Był członkiem społecznych komitetów: budowy i rozbudowy szkoły, gazyfikacji wsi, budowy wodociągów, budowy kościoła.

Zmarły był doskonałym organizatorem życia kulturalnego wsi i sam brał w nim udział.

Należał do Amatorskiego Zespołu Teatralnego i Zespołu Śpiewaczego. Pełnił role gospodarza dożynek wiejskich, a także starosty dożynekowego. Współuczestniczył w przygotowywaniu różnych uroczystości patriotycznych, rocznie państwowych, imprez wiejskich, współpracował ze wszystkimi organizacjami działającymi w Głuchowie.

Uroczystości pogrzebowe s.p. Teofila Zuber zgromadziły wielu mieszkańców Głuchowa, przyjaciół z Czarnej, władze samorządowe gminy Łańcut, przedstawiciele rady sołeckiej, Centrum Kultury, organizacji wiejskich oraz poczet sztandarowy Związku Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych Łańcuta.

Rodzinie zmarłego składamy serdeczne kondolencje.

Złoty jubileusz małżeńskich par

Doniosły i piękny jubileusz obchodziło 12 Par Małżeńskich z 5 miejscowości naszej gminy. Było to wręczenie Medali za Długoletnie Pożycie Małżeńskie dla małżonków z ponad 50-letnim stażem. Szanowni Jubilaci wcześniej z rąk Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego otrzymali listy, w których czytamy: *"Medal za Długoletnie Pożycie Małżeńskie jest szczególnym wśród polskich odznaczeń. Otrzymuje go bowiem dwoje ludzi, których wspólne rodzinne życie jest powodem do dumy i radości dla najbliższych, a także wzorem i przykładem godności, lojalności i wierności jako wartości fundamentalnych. Medal ten jest symbolicznym wyrazem uznania, jakie żywią władze Rzeczypospolitej dla wartości życia rodzinnego oraz wagi, jaką przywiązują do pomyślności każdej rodziny, do siły moralnej promieniującej z trwałego, zgodnego i szczęśliwego związku małżeńskiego. Odznaczenie to jest również publicznym wyrazem wdzięczności za ofiarny, codzienny trud, za siłę w pokonywaniu przeciwności*

losu, za wspieranie się wzajemne w niezłomnej realizacji małżeńskiej przysięgi, za odpowiedzialność i poświęcenie w wychowaniu dzieci dla pożytku rodziny i chwały ojczystego kraju."

Uroczystość wręczenia odznaczeń odbyła się 22 marca 2007 r. w Urzędzie Gminy Łańcut. Ceremonii dekoracji dokonał Wójt Gminy. Mieliśmy zaszczyt gościć następujących Jubilatów:

Państwo Jadwiga i Dominik Szmuc z Albigowej (52 rocznica ślubu, 2 dzieci, 3 wnuków)

Państwo Julia i Marian Menard z Cierpisza (52 rocznica ślubu, 4 dzieci, 9 wnuków, 2 prawnuków)

Państwo Kazimiera i Tadeusz Pas z Kosiny (51 rocznica ślubu, 1 dziecko, 2 wnuków)

Państwo Anna i Eugeniusz Pelc z Kosiny (57 rocznica ślubu, 2 dzieci, 5 wnuków)

Państwo Helena i Julian Pelc z Kosiny (51 rocznica ślubu, 3 dzieci, 6 wnuków)

Państwo Krystyna i Bolesław Ryznar z Kosiny (57 rocznica ślubu, 3 dzieci, 10 wnuków, 2 prawnuków)

Państwo Józefa i Stanisław Solarz z Kosiny (51 rocznica ślubu, 5 dzieci, 21 wnuków)

Państwo Anna i Aleksander Szpunar z Kraczkowej (51 rocznica ślubu, 2 dzieci, 2 wnuczki)

Państwo Zofia i Antoni Kielb z Rogóżna (51 rocznica ślubu, 3 dzieci, 6 wnuków, 1 prawnuczka)

Państwo Stanisława i Ignacy Łapa z Rogóżna (51 rocznica ślubu, 3 synów, 5 wnuków)

Państwo Janina i Bronisław Paluch z Rogóżna (51 rocznica ślubu, 2 dzieci, 5 wnuków)

Państwo Helena i Tadeusz Skupień z Rogóżna (51 rocznica ślubu, 2 synów, 11 wnuków)

Wszystkim odznaczonym Parom życzymy jeszcze wielu wspólnie przeżytych lat w zdrowiu, wzajemnej miłości i w otoczeniu życzliwości.

*Wystawa „Świąteczne Tradycje”
oraz konkurs „Wielkanocny Tort”*

23.03 do 25.03. 2007 r. w Ośrodku Kultury w Albigowej.

Artykuł w następnym numerze GGL

